

DEVRİMCİ PRATIĞIN NOTLARI

Türkiye ve Kürdistan'da proletaryanın sınıf mücadelesi ezilen ve sömürülenlerin devrimci mücadelesi pratik deneyimler yönünde zengin ve çeşitli birikimlerle yüklüdür. Milyonlarca insanın pratiği ortadayken ve büyük kitle pratiği geleceğin savaşımını kazanmak için önemli bir dayanakken, kitlelerin sosyal pratiğinin (praksis) üstünden atlanamaz.

Bugüne değin devrimci pratiğin çeşitli yönlerini irdeledik. Bu yazıda notlar biçiminde değerlendirmelerle devam edeceğiz.

1- Şimdiye kadar burjuva iktidarlara karşı her dönem yığınsal büyük gösteriler, çeşitli eylemler düzenlendi. Eylemler zaman zaman ayaklanmalara vardı. Fakat henüz bir sonuç alınmadı. Burada asıl eksik olan sermaye egemenliğini devirmek amacıyla sürekli sokak gösterilerinin yapılmamasıdır. Sermaye egemenliğini devrime hedefi, politik iktidarlara karşı aralıksız gösteriler kitleler için sonuç almanın en geçerli yoludur.

2- Emekçilerin sorunları kurulu sosyal sistemden doğmuştur. Çözümü, burjuva topluma son verecek toplumsal devrimden geçiyor. Bu devrimi sonuna dek götürecektir ve en sonunda başaracak olan güç işçi sınıfıdır. İşçi sınıfı, sınıfsal konumu nedeniyle, yani kapitalizmin ezdiği ve sömürdüğü bir sınıf olarak, çıkarları kapitalistlerle karşıttır ve ancak karşıtı, sermayeyi ortadan kaldırarak kurtulacaktır.

Fakat, proletarya, tüm ezilenleri, kapitalizmin baskısından kurtarmadan kendini kurtaramaz. Bu nedenle, işçi sınıfı ezilen tüm kitlelerin yıkıcı tüm hareketlerini sermaye egemenliğini devirme mücadelesinde birleştirir.

Emekçilerin çeşitli kesimlerinin yüz yüze geldikleri sorunları çözmek için verdikleri mücadeleler bir sonuç getirmemiştir. Bu milyonların yıllarca süren sosyal pratiğinin ortaya çıkardığı önemli bir sonuçtur. Emekçilerin ve sömürülen-

lerin sorunları ancak genelde yani varolan sömürü ve baskı toplumuna son verilecek bir devrimle çözülebilir. Ve emekçilerin burjuvaziye karşı mücadelesi genel bir özellik kazanmıştır.

3- Devrimci nitelikli eylemlere, mücadelelere, etkinliklere, kültür ve sanat aktivitelerine büyük halk kitleleri katılıyor. Mücadelenin her alanında belli bir kitle katılımı görülebilir. Hareket nerede ortaya çıkarsa çıksın orada bir kitle hareketi özelliği taşıyor. ama her kitle hareketi aynı değildir. Bugünkü kitle hareketi düne göre çok daha bilinçli, teorik, politik ve pratik mücadele deneyimleriyle donanımlı. Bugün "kitle" dediğimiz kimselerin bir bölümü yıllarca devrimci mücadele içinde bulunmuş kimselerdir. Yani artık kitlelerin politik yapısı ve niteliği çok değişmiştir. Kitle hareketinin ilerici ve devrimci yapısı; sınıf çatışmasının geleceği üzerindeki önemi, rolü ve etkisi bütün ve hatta esas yönleriyle görülebilmemiş ve bilince çıkarılabilmemiş değil. Oysaki, yaşadığı koşulların bilincine varmış, bu koşulları dönüştürmek için dövüşen ama gerçekten dövüşen kitlelerin varlığı ayaklanma ve devrimin zaferi için temel önemdedir.

4- Daha önceleri, kitleler üzerinde etkisi olan küçük burjuva hareketlerin etkisi bugün zayıflamıştır. Böyle bir sonucun ortaya çıkması, işçi sınıfının gerçek devrimci partisinin emekçiler tarafından daha iyi anlaşılmasını getirmiştir.

Oportünist ve reformistler tarafından bloke edilen kitleler, bugün aynı şekilde bloke edilemiyorlar. Bu, hem uzlaşmacı hareketlerin ideolojik, politik çizgilerinin iflas etmesinin bir sonucudur hem de öte yandan yığınların devrimleşmesinin, uzun devrimci mücadele sürecinden geçerek olgunlaşmasının, bilinçlenmesinin ve siyasi yönde deneyimli olmasının sonucudur.

İşçiler ve halk kitleleri uzlaşmacı küçük burjuva blokunun engellemelerini ve gerici çabalarını aşarak, gerçek devrimci

komünistlerin mitinglerine, eylem ve çeşitli aktivitelere katılıyor ve birlikte harekete geçiyor.

Devrimci kitlelerin gerçek proleter komünistlerin yanında yer alması ve oportünist sosyalizmin etkisinden kurtulmaya başladıklarının bir göstergesidir. Bu, emekçilerin zaferi için büyük bir adımdır.

5- İşçi sınıfı ve halk kitleleri mücadelelerin yetkinleştirici okulundan geçmeden büyük bir toplumsal alt üst oluş olan devrimi gerçekleştiremez. Yalnızca başarmak için değil, devrimi yönetmek ve sürdürmek için de devrimci dönemden, devrimci savaşımından ve devrim eğitiminden geçmek gerekiyor.

Büyük devrimci çalışma olmadan devrimi yönetecek grup yetişmez. Devrim sürecinde yapılacak çalışmalar ve verilen savaşım, devrimin geleceği için büyük değer taşır. Bu topraklarda, açık çatışma sürecinden geçmiş, devrimi başaracak ve yönetecek yeteneğe sahip bir grup insan yetişmiştir. Bu insanlar proletaryanın, emekçilerin en ileri, en devrimci ve en kararlı unsurlarıdır. İktidarı almaya girerken devrimci halkın ve devrimci birikimin varolduğu bilinciyle hareket edilmelidir.

6- Tüm ileri duruma rağmen varolan düzey bizi sonuca götürmek için yeterli değildir. Bugüne kadar proleter mücadelenin ve örgütlenmenin çok zengin, etkileyici ve ileri örnekleri yaratıldı. Fakat tüm bu örnekler ve birikim kazanmamız için dayanaklardır. Yalnızca yaratılan örneklerle kazanamayız, yengi için yeni ve daha ileri örnekler yaratılmalıdır. Her şeyden önce, devrimci kitleler bu anlayışla eğitilmelidir.

Yeni ve daha ileri mücadele, devrimci halk ayaklanmasıdır. Bunun dayanakları da işçi komiteleridir, halk komiteleridir. Devrimci işçi komiteleri ve devrimci halk komiteleri, emekçi halk kitlelerinin bütünlüğünü sağlayan örgütsel biçimler olarak gelişebilirler.

Proletarya devrimci, eleştirici bir sınıftır. Sürekli olarak durumun ve koşulların gerektirdiği mücadele ve örgütlenmelere girer. Bugüne dek olanların eksikliklerini, yetersizliklerini ve zayıflıklarını eleştirir ve daha ileriye götürecek sonuçlar çıkarır.

7- Devrimci bir hedef varsa daha ileriye gidilebilir. Burjuva egemenliğini devrim yoluyla devirip, yerine emeğin devrimci iktidarını kurma hedefi halk kitlelerini esinlendirir ve tutkulu bir coşkunlukla ileriye yöneltir. Devrimci iktidarın görevi toplumun devrimci dönüşümüdür.

İşçi sınıfının böylesi bir devrimci hedefi yoksa, tüm burjuva güçler karşısında bağımsız sınıf politikası izlemiyorsa, emekçi hareketi sömürücülerin elinde bir oyuncağa döner.

Devrimci halk, emekçiler için köklü toplumsal dönüşümlerin yapılabilmesi için tüm iktidarı ele geçirmek ve devrimi zafere dek götürmek zorundadır.

Geçici Devrim Hükümeti, bu iktidarın ilk organı olacaktır. Geçici Devrim Hükümeti düşmanın direnişini bastırarak ve devrimi başarıya götürmek için zorunludur ve halkın devrimci enerjisini harekete geçirmenin etkin bir dayanağıdır.

8- Ancak ayaklanmaya, devrime yönelik olarak gelişen bir hareket, halk kitleleri üzerinde etkili olabilir ve bir çekim gücü durumuna gelebilir. Büyük halk yığınlarının sokağa çıkması, yüzeysel olarak ele alınamaz. İnsanlar, toplumsal yaşamlarında köklü bir değişiklik yapmak için, devlet güçleriyle çatışmaya giriyorlar. Ancak mücadeleyi üst biçimlerine götürerek durumlarında temelli bir değişiklik yapabilirler.

Devrimci ayaklanmaya yönelik bir hareket, kitleleri kendilerini komiteler biçiminde bir örgütlenmeye götürebilir. İşçiler, halk kitleleri, yığınsal devrimci örgütlenmelere yönlendirilirken, bu devrimci hedefler doğrultusunda yapılmalıdır.

9- Burjuvazi emekçilerin, kitlelerin mücadelesinin, isyanının önüne yeni engeller koydukça, halk yığınları yönünden, konan engellerin kaldırılması için daha şiddetli eylemler yükselmiştir. Karşı taraf kitlelerin başkaldırısını ezmek amacıyla

daha büyük bir güce ve zora başvurdukça, halk kitleleri gerici burjuva şiddeti, devrimci şiddetle yanıtlamıştır. Düşmanla sürekli çatışma içinde olmak ezilen ve sömürülenlere, onların en ileri kesimlerine militan, mücadeleciler bir nitelik kazandırmıştır. İleri devrimci nitelik, düşman sınıfın alaşağı edilmesinde, emekçilere bir üstünlük sağlamıştır. Bunun sonuçları gelecekteki mücadelelerde kendini açıkça gösterecektir.

10- Ezilen ve sömürülenler, kendi üzerindeki burjuva baskının sona ermesi için yıllarca mücadele verdi. Onca mücadeleye karşın, baskıları azaltamadı, tersine sermayenin büyümesine bağlı olarak arttı. Sermayeye ve ücretli emeğe dayalı toplumda politik baskılar, sömürünün tamamlayıcı ögesidir. Kapitalist toplum sömürü ve baskı toplumdur.

Halk kitleleri iktidara gelmedikçe, kendilerine yönelik baskılar sona ermeyecektir.

11- Mücadelemiz sürekli daha da karmaşıklaşan koşullarda sürüyor. Sınıf mücadelesinin karmaşıklaşan koşullarını karşılamak ve değişen şartlarda emekçi sınıfın mücadele gereksinmelerine yanıt vermek için devrimci niteliğimizi daima güçlendirmemiz gerekiyor.

Devrime önderlik etmek ve başarıya taşımak devrimci niteliğimizi devrimi geliştirmemize bağlıdır.

12- Geçen yüzyılın sınıf mücadeleleri ve toplumsal devrimler tarafından doğrulanan Marx, Engels ve Lenin'in görüşleri, bizde daha kısa sürede doğrulanmıştır.

Marx'ın, proletaryanın bağımsız politik örgütlenmesi hakkındaki düşünceleri ve devrimci teoriyi, somut koşullara uygulamak gerektiği biçimindeki taktiği, ana çizgileriyle onyılların toplumsal gelişmesi tarafından onaylanmıştır.

Toplumsal gelişmelerin ancak adım adım yol aldığını düşünenler, bu topraklarda toplumsal gelişmenin sonuçlarının çok kısa sürede yani sıçramalı olarak ortaya çıktığını anlayamazlar.

C.DAĞLI

Yeni ve daha ileri mücadele, devrimci halk ayaklanmasıdır. Bunun dayanakları da işçi komiteleridir, halk komiteleridir. Devrimci işçi komiteleri ve devrimci halk komiteleri, emekçi halk kitlelerinin bütünlüğünü sağlayan örgütsel biçimler olarak gelişebilirler.

Proletarya devrimci, eleştirici bir sınıftır. Sürekli olarak durumun ve koşulların gerektirdiği mücadele ve örgütlenmelere girer. Bugüne dek olanların eksikliklerini, yetersizliklerini ve zayıflıklarını eleştirir ve daha ileriye götürecek sonuçlar çıkarır.

BİR FİLM VE İSYANLAR

ABD’de çekildiği söylenen bir filmin ardından başlayan isyan dalgası neredeyse tüm dünyaya yayıldı ve öncelikle ABD’ye, sonrasında bütün emperyalist devletlere karşı bir ayaklanmaya dönüştü.

İsyan dalgası Libya’da, Bingazi’de, emperyalistlerin Arap dünyasının halk devrimlerine karşı İslamcı dinci-faşist iktidarlarından oluşan ilk barajı oluşturmak ve Libya’yı talan etmek için Kaddafi’ye isyanın başlangıç noktası olarak seçtikleri şehirde başladı. Arkasından pek çok ülkeye yayıldı.

Arap ülkelerine ve dünyanın başka ülkelerine o bildiğimiz “özgürlük”ü getirmeye çalışan ABD, Kanada ve diğer emperyalistler Büyükelçiliklerini teker teker kapatmaya başladılar. Bu gidişle dünyada ne Elçilik açabilecekleri ülke kalacak ne de vatandaşlarının korkusuzca seyahat edebilecekleri bir ülke kalacak.

Emperyalistler ve işbirlikçileri artık dünyanın hiçbir yerinde ezilen halklara ve dünya işçi sınıfına karşı açık, net ve kesin bir zafer elde edemiyorlar. Zaferlerini ilan ettikleri yerlerde çok geçmeden bunun bir “zafer” değil, geçici bir üstünlük olduğunu ve gerçekte emperyalistlere karşı direnişin devam ettiğini görüyoruz. Hürriyet gazetesinin, kendisinden hiç beklenmeyecek şekilde, yayınladığı bir resim bunu tün dünyaya gösterdi. “Gazete, on bir ay önce Kaddafi’nin linç edilmiş resmi ile son olaylar sırasında öldürülen ABD Büyükelçisinin resimlerini yan yana koyarak “11 ay önce ve 11 ay sonra” alt yazısını yaptırmıştı.

Evet, on bir ay önce büyük bir küstahlık ve kibirle Libya’da zafer ilan eden

ABD, 11 ay sonra o “zafer”in mimarlarından birisinin cesedini, evine götürüyordu. Burada ABD açısından sorun bir Büyükelçisinin öldürülmesinden çok daha öte bir anlam taşıyordu. Libya’da bir gencin kollarındaki ölü bir Büyükelçi değil, ABD’nin dünya çapındaki hegemonyasıydı. O artık bir ölüdür.

Burada altı çizilmesi, açıklığa kavuşturulması gereken nokta, bu isyanların arkasında duran maddi sınıf çıkarlarıdır. Çünkü bütün emperyalist medyanın sözbirliği etmişçesine gizlemeye, “din savaşları” yaftasını asarak gözlerden saklamaya

lanma ruhu var. Halklarda sınıf çıkarlarına dayalı böylesi maddi bir temel olmasaydı değişik ülkelerde, on binlerce insan emperyalistlere dünyayı dar edecek denli güçlü bir kalkışma içine girmezdi. Kimse de bu kadar geniş bir coğrafyadaki insanları aynı zaman diliminde ayağa kaldırmazdı. Filmin burada böyle “genel” bir kalkışma, bir isyan için “genel bir bahane” olduğu açık.

Afganistan’da, Sudan’da, Libya’da, Mısır’da ya da başka bir ülkede ezilen, sömürülen halkların en ufak bir şeyi bahane

ederek emperyalistlere ve işbirlikçilerine karşı ayaklanmalarının açıklaması ancak maddi sınıf çıkarlarıyla izah edilebilir. Bu ayaklanmaların, isyanların “din”i bir görünüm altında açığa çıkması onları gerçek içeriğini değiştirmez. Engels, daha Ortaçağ’da ortaya çıkan “din savaşları”nın arkasında maddi sınıf çıkarlarının yat-

çalıştığı nokta budur. Bunun için halk isyanlarının arkasında ısrarla “El Kaide” denen emperyalist beslemelerin olduğunu vurguladılar, bilinçlere böyle kazımaya çalıştılar.

Bunun gerçeği gizleme amaçlı koca bir yalan olduğunu, “El Kaide” denen sürenün ABD ve diğer emperyalistlerin beslemesi olduğunu Suriye olayları bir kez daha dünya halklarına gösterdi. Bu anlamda artık bu yalanların etkili olması, dikiş tutturması öyle kolay olmayacak.

Sayırsız ülkeye “İslam tepkisi” olarak yayılan isyanların arkasında ezilen, sömürülen halkların emperyalizme, emperyalist devletlere ve kapitalist sömürüye, yoksullaştırmaya duydukları öfke, tepki, ayak-

tağını, asıl meselenin işte bu “din” örtüsü arkasındaki maddi sınıf çıkarlarını görüp ortaya çıkarmak olduğunu bize göstermişti. Bu gün durum, Engels’in bize öğretilen gösterdiği durumdan farklı değil.

Bu nedenle ezilen halklar, dinci-faşist “liderler”in sakinleştirici çağrılarını kulak asmadan isyanlarına devam ediyorlar ve yine aynı nedenle, dinci-faşist liderler halklara emperyalist devletlere yönelik saldırılarına son vermelerini istiyorlar.

Ama artık emekçi, ezilen halkların ne bekleyecek ne de geri adım atacak halleri var. Onlar her fırsatta emperyalist devletlere, emperyalizme karşı saldırmaya devam edecekler. □

ANTAKYA HALKI SOKAKTA

Bugün Antakya'da 1,5 yıldan beri Suriye'ye karşı emperyalist devletlerin ve işbirlikçi TC devletinin savaşa hazırlandığı bir süreçte Hatay halkına yönelik saldırılar hızla devam etmektedir. 1 Eylül'de binlerin sokaklara dökülmesinin ardından etekleri tutuşan vali hemen basın açıklamalarını da yasakladı. Daha önce de bir çok kez miting yapılmaya çalışılmış, ama her seferinde engellemelerle karşı karşıya kalınmıştı.

16 Eylül günü de saat 17.00'de İşçi Partisi "Savaşa Hayır Ve Türkiye Suriye Halkları Kardeşdir" diyerek bir miting düzenlemek istedi. Eylem başlamadan önce Antakya'nın bütün sokakları akrep panzerler ve çevik kuvvet ekipleri ile dolu idi başka illerden destekler alan polis, adeta bir savaşa hazırlanmıştı.

Saat 16.30'da eylem iki farklı bölgede toplanmaya başladı. Halk Cemil Şükrü Çolakoğlu İlköğretim Okulu'nda toplanırken, İşçi Partililer de Atatürk Parkı'nda toplandı. Polis ilk olarak halkın toplandığı yere gaz bombaları ve tazyikli su ile saldırdı, sonra da eylem için toplanan İşçi Partililere biber gazı ile saldırdı, pek çok kişiyi gözaltına aldı. Eylem alanında bulunan CHP milletvekilleri de konuşma yapmak istedi, ancak polis buna da izin vermedi. İşçi Partililer mitingin iptal edildiğini duyurarak halktan dağılmasını istedi. Ancak Antakya halkı dağılmadı ve eylemlerin yasaklanmasına, izin verilmemesine ve gözaltılara tepki gösterdi; polis yeniden saldırdı. Kendisini çağıran kim olursa olsun sokağa çıkmaya hazır olan Antakya halkı, yıllardan sonra ilk defa polisle çatıştı.

Bir çok kişiye gaz bombası isabet etti, polis halka plastik mermi kullandı. Yaralılar için olay yerine ambulans çağrıldı ama polis ambulansın kontrol noktasından geçmesine izin vermedi, yaralılar halk tarafından hastaneye götürüldü. Kitle çatışma sırasında ara sokaklara dağılmaya başladı. Uğur Mumcu Alanı'nda tekrar toplanan halk Armutlu Mahallesi'nde tekrar polisle çatışmaya başladı.

Bu sırada Samandağ'dan eyleme katılmak üzere hareket eden araçların önü kesildi. Yaşanan arbede sırasında polisin havaya sıktağı kurşunlardan birinin bir kadına isabet ettiği söyleniyor. Eyleme katılımda ısrarcı olan kitle arabaları bırakıp yürüyerek eylem

alanına doğru harekete geçtiler. Biber gazı ve gaz bombalarıyla dağıtılmaya çalışılan kitle bir çok noktadan harekete geçip 80li yıllarda devrimcilerin kalesi olan Armutlu Mahallesi'ne yürüyüşe geçti. Orada yeniden toparlandılar. Mücadele Birliği okurları da yaşanan çatışmanın içinde baştan sona kadar sürece etkin biçimde vardılar. Çatışmalar devam ederken hiçbir reformist yapı ortalıkta yoktu. Kitle Leninistlerle birlikte barikatları oluşturdu sokak aralarında çatıştı. Armutlu halkı apartmanlardan kitleye destek verdi, akrep ve tomalara eşya fırlatanlar oldu. Bir çok akrep direklere çarptı, polis yoğun gaz bombası kullandı.

Polis bu kez tazyikli su ile saldırdı. Sonra gaz bombası ile saldırıyı daha sertleştirdi. Armutlu'nun ara sokaklarında 4-5 saat süren çatışmaların sonunda polis mahalleden geri çekilmek zorunda kaldı; halk barikatları tekrar kurdu, gözaltına alınan arkadaşlarının serbest bırakılması halinde dağılacaklarını söylediler. Geri çekilen polis iki mahalleyi abluka altına aldı ve saldırmaya başladı. Polisin saldırısı sürerken sokaklardan "Vali istifa", "Tayyip istifa", "Katil ABD işbirlikçi AKP" sloganları yükseliyo; polis, Armutlu Mahallesi'ne yerel ve ulusal basımı sokmuyor.

Olay yerine gelen milletvekilleri halkı dağıtmaya çalıştılar. Halk kendi arasında bir heyet oluşturup gözaltına alınanları almak için emniyet müdürlüğüne gitti. Polis, caddede trafiğe açma için kitleyi ikna etmeye çalıştı, en sonunda 1 saat süre verildi ve caddeden barikatları kaldırdılar. Gözaltıların serbest bırakılacağına dair söz verdi ve dağılmalarını istedi. Halk ise göz altındakiler serbest bırakılana kadar sokakta bekleyişini sürdüreceğini söyledi.

Saat 02.00 sularında Armutlu'dan gö-

zaltına alınan 7 kişi serbest bırakıldı ve halk bunun üzerine dağıldı.

Samandağ Halkı da Eylemde

16 Eylül'de Antakya'da yapılacak olan mitinge Samandağ halkı da katılmak istedi ama, Samandağ'dan yola çıkan 20 minibüsün çevre yolunda yollarını kesen polis, geçişlerine izin vermedi. Kitle bütün engellemelere karşı yine pankartını açıp sloganlarla yürümek istedi ama, polis biber gazı ile saldırmaya çalıştı.

Samandağ'a dönen halk, tekrar Samandağ Oytun Alanı'nda toplanıp yürüyüşe başladı. Hastane Yolu ve Cumhuriyet Alanı'na doğru sloganlar atarak yürüdü.

Ortaokul Caddesi'nde Hatay Tıp Merkezi önüne gelen kitle sloganlar atarken, polis kamera çekime yapmaya çalıştı. Kitle kamerayı istedi, polis kamerayı vermeyince gençler polis araçlarını taşlamaya başladılar. Yaşanan çatışma sırasında polisler havaya ateş açarak kitleyi dağıtmaya çalıştı. Kalabalık daha da artarak Cumhuriyet Alanı'na doğru yürüyüp sloganlar attı. O andan sonra hiçbir polise rastlanmadı, tüm polisler karakola girip pencerelerden dışarıyı izlemeye başladı.

Kitle tekrar Hastane Caddesi'ne doğru gelerek sloganlar atmaya devam etti. Daha sonra Nazım Hikmet Caddesi'ni trafiğe kapatarak, belediyenin önüne karakolun önüne gelen kitle, karakol önünde de slogan attıktan sonra yürüyüşüne devam etti, benzin istasyonunun önünde bekledikten sonra dağıldı.

Bu arada, Hatay Tıp Merkezi önünde kamera çekimi yapmaya çalışan polisin 5 günlük rapor aldığı öğrenildi.

RedHack ise Hatay halkını selamlamak ve saldırıları protesto etmek için Hatay Valiliği'nin internet sitesini çökertti. Kızıl Hackerlar eylemi: "Hatay halkı da sokakları Hackliyor" diyerek duyurdu.

Gelişen bu çatışmalar Hatay halkının bir ayaklanma potansiyeli taşıdığıının en somut göstergesi oldu. Bugünden sonra sürecin daha sert bir şekilde geçeceğinden kuşku duymamak gerek. Şimdi emperyalist savaşı durdurabilmek için halk komitelerini halk milislerini oluşturup hızla iktidara uzanma zamanıdır

Mücadele Birliği/Hatay

KAMPLAR BİZİM İÇİN CİDDİ TEHLİKE OLUŞTURUYOR

Suriye’de bulunan iç karışıklıklardan ve TC devletinin savaş çığırtkanlığından ötürü Antakya’da halk tedirgin. Olası bir Türkiye-Suriye savaşında en çok Antakya’nın zarar göreceğinin farkındalar ve devletin yeni katliamlara hazırlandığını düşünüyorlar. Bu yüzden her mahallede, her sokakta, her evde en ‘apolitik’ insanlar bile Suriye gündemini tartışıyor ve bir çözüm arıyor. Bizler de Mücadele Birliği Dergisi olarak halkın düşüncelerini sizlere taşımak istedik. Irak’ta (Erbil) marangoz ustası olan Samandağlı bir işçi ile ve yine Samandağlı hem taksi şoförü hem de öğrenci olan bir arkadaşla röportaj yaptık ve Suriye gündemi üzerine sohbetler ettik.

Mücadele Birliği: Gündeminizden bir gün olsun çıkmayan Suriye konusunda görüşlerinizi alabilir miyiz?

Marangoz Ustası: Amerika Ortadoğu projesini gerçekleştirmek için Türkiye’yi kullandı. Erdoğan Beşar Esad’a iki yıl boyunca kardeşim diyordu. Şimdi ne değişti? Hükümet çelişki içerisinde. Mesela, Özgür Suriye Ordusunu destekliyor ama neden PKK’ye terörist diyor? Özgür Suriye Ordusu adı altında çapulcular topladılar. Onların çoğu Suriyeli bile değil. Dışarıdan getirildiler, mesela Afganistan’dan. Ben şuna inanıyorum eğer Beşar Esad PKK ile işbirliği yaparsa devrilmez.

İnsanlar çok tedirgin geçenlerde av fişegi almaya gittim bulamadım. Satıcılar yetiştiremiyor, insanlar silahlanıyor. Bıçak kemiğe dayanmış durumda.

Ben askerliğimi Bayrampaşa Cezaevinde yaptım. 96 yılında Ölüm Orucu süreçlerinde oradaydım, devrimcilerden çok şey öğrendim. Ve şunu iyi biliyorum, devrimciler olmasaydı, gerillalar olmasaydı azınlıkların durumu çok daha kötü olurdu.

Taksi Şoförü: Suriye ekonomisini kendi kendine sürdürebildiği için, dış ülkelere borcu olmadığı için kilit noktası seçildi. Emperyalist ülkeler ekonomik bunalımının önüne geçmek için savaş hazırlığı içerisinde. Sözde Suriye’ye özgürlük getirecekler. Amerika da Irak’a demokrasi götürmek için girdi. Şimdi Irak’ta demokrasi mi var? Özgürlük maskesi altında Suriye’ye girecekler. Erdoğan Suriye’deki Müslümanların koruyuculuğunu üstlenmiş durumda. Ama neden İncirlik Üssü’nü Irak’a karşı açtı. Orada

Müslümanlar yok mu? Emperyalizmin işine ne yarıyorsa o şekilde davranıyor. Mezhep çatışmalarını bahane ederek buradaki sermayeye, tıpkı Irak’ta inşaat sektörünün açılması gibi, vadedilen şeyler var ortada.

Biz Sünnilerle iç içe yaşıyoruz. Şimdiye kadar bir sorun yaşamadık. Devlet onları kışkırtıyor. Ben 5-6 yıl önce Suriye’ye gittim, çarşıda Alevilerle Sünniler iç içe yaşıyorlardı. Kadınlar kahvelerde oturabiliyorlardı. Aralarında hiçbir sorun yoktu.

Mücadele Birliği: Mülteci kamplarını ve Muhafızların (Paralı Asker) Antakya’ya yerleşmesini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Marangoz Ustası: Onları Antakya’da istemiyorum. Şimdiye kadar biz burada yaşayan Sünnilerle kardeş gibi yaşadık. Ama muhalifler öyle değil, bunlar Alevileri yok etmek istiyorlar. Aleviliğin temelinde insan sevgisi vardır. Alevileri gördükleri yerde öldürmek istiyorlar. Lokantalarda yemek yiyorlar, otobüslere biniyorlar para ödemiyorlar ve ‘hesabı Tayyip’e yaz’ diyorlar ya da kampta rahat bir şekilde polisleri dövüp silahlarına el koyabiliyorlar. Bu, arkalarında devletin olduğunun göstergesidir. Bir katliam hazırlığı içerisinde de olabilirler.

Taksi Şoförü: Devlet muhalifleri besliyor, 100 bin kişinin ihtiyaçlarını karşılıyor; kendi ülkesinde sefalet içerisinde, açlık içerisinde yaşayan insanları neden göremiyorlar. Suriye’den gelen insanlara merhamet gösterip, onları besliyor; peki neden Irak savaş döneminde sığınmacılar gelmedi. Neden o zaman göstermediği merhameti şimdi gösteriyor? Ortada çıkar ilişkileri var.

Biz onların burada olmasından rahatsızlık duyuyoruz. Devlet bizlere karşı onları kışkırtabilir, silahlandırabilir, Sivas’ta, Maraş’ta yapılanlar burada da yapılabilir. Sözde sadece sığınmak için buradalar, ama ben inanmıyorum. Askeri eğitim verildiğini düşünüyorum. Bizi asimile etmek için de kullanabilirler. Toprak ve ev vererek burada-

ki kültürü yok etmek isteyebilirler. Bu bizim için ciddi bir tehdit oluşturuyor. Devlet hastanelerini onlar için kapatıyorlar. Madem bu kadar merhametli ve cömertler, ayısını devlet neden Sivas katliamında yapmadı. Sivas’taki katliamın önüne neden geçmedi. Bunun gerçek sebebi emperyalistlere ‘bakın biz sizin emirlerinizi harfiyen yerine getiriyoruz. Hastanelerimizi bile onlar için kapattık’ diyebilmek.

Mücadele Birliği: Geçtiğimiz haftalarda Samandağ’da sekiz farklı noktadan çıkan bir yangın oldu. Açıklamalara göre bunun bir tesadüf olmayacağı söylendi. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz? Orman yangınında devletin rolünün olduğunu düşünüyor musunuz, eğer varsa neden?

Marangoz Ustası: İnsanları tedirgin etmek için yapıldığını düşünüyorum.

Taksi Şoförü: Orman yangınlarının sebebi boş araziler oluşturmak ve o toprakları satışa çıkararak Sünni ailelerin oraya yerleşmesini sağlamaktır. Sünni köyleri oluşturmaktır. Osmanlı döneminde özel iskân politikaları mevcuttu, zihniyet aynı zihniyet, farklı biçimlerle aynı politikalar yapılıyor.

Mücadele Birliği: Birlikte değerlendirdiğimiz bu sürece, nasıl bir çözüm önerisinde bulunursunuz?

Marangoz Ustası: Halk çok tedirgin ve bir öncü arıyor. Ve bu anlamda iş devrimcilerle düşüyor. İnsanları aydınlatmamız gerekiyor.

Taksi Şoförü: Öncelikle savaşın mezhep çatışmasına dönüşmesini önlememiz gerekiyor. Şimdiye kadar nasıl kardeşçe yaşadysak bundan sonra da öyle olması gerekiyor. Devletin politikalarını teşhir etmek için mitingler, protestolar düzenlenmesi gerekiyor. Halka dönen asıl oyunları göstermek, anlatmak gerekiyor.

İnsanların devlete, polise ve askere güvenleri kalmadı. Hatay halkı artık kendi güvenliğini oluşturma derdi içerisinde girdi. Silahlanmaya başladılar. Bu bilincin arttırılması gerekiyor. Sivas’ta ve Maraş’ta yapılan kıyımlar tekrar edilebilir. Geçmişten ders çıkarmamız gerekiyor ve bunların önlemlerini almamız gerekiyor. Bu, hayatta kalmamız için bir zorunluluktur.

Mücadele Birliği: Bu söyleşi için bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz. □

ANTEP'TEKİ 6 MAYIS ANMASINA SERMAYENİN TAHAMMÜLSÜZLÜĞÜ

İdamlarının 40. yılında Antep'te Mücadele Birliği Platformu tarafından düzenlenmek istenen mitinge valilik tarafından izin verilmemişti. Valilik mitinge ilişkin erteleme kararı vermişti. Mücadele Birliği Platformu'nun aynı gün düzenlediği eyleme 7'sinden 70'ine, işçisi, emekçisi, kadını, genci, öğrencisi yaklaşık bin kişi katılmıştı. Atatürk Bulvarını Deniz bayraklarıyla kızıla boyayan ve sloganlarıyla dosta güven düşmana korku salan bu kitle, aynı zamanda valiliğin vermiş olduğu erteleme kararına karşı da adeta bir cevap olmuştu. Antep halkının Denizleşerek alanları doldurmasına tahammül edemeyen sermaye sınıfı ve onun egemenlik aygıtları yürüyüş ve eylem hakkında hemen soruşturma başlattı. Soruşturma sonucunda Adana 10. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından örgüt üyeliği, örgüt propagandası yapma ve örgüt adına suç işlemekten, aralarında Emeğe Ezgi müzik grubunun üyelerinin, Ayışığı Sanat Merkezi emekçilerinin ve TÜMTİS sendikası üyelerinin de bulunduğu 12 kişi hakkında dava açıldı.

Halkın Denizinin Denizleşen Halkla buluşması, binlerin Denizleri unutmamaları ve bayraklarını dalgalandırmaları karşısında büyük bir çaresizliğe düşen

sermayenin bütün bu çabası binlere gözdağı verme, onları sindirme ve Denizlerden koparma amacını taşıyor. Halay çekmenin, türkü, marş söylemenin, gözaltında susma hakkını kullanmanın, gözaltında yemek yemeyerek su, şeker istemenin, "Yaşasın Devrim ve Sosyalizm", "İdamlar Bizi Yıldırılmaz", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" gibi sloganları atmanın, Mücadele Birliği, Devrimci Öğrenci Birliği, Devrimci Emekçi Komiteleri, Devrimci İşçi Komiteleri, Emekçi Kadınlar gibi bayrakları taşımanın "örgüt üyesi olma ve örgüt adına suç işleme delili" haline getirildiği bu dava sermayenin politik iflasının da bir göstergesidir. İddianamedeki kimi ilginç ve komik yanlar, eylemde yapılan konuşmaların yanlış çevirileri, barındırdığı bir çok çelişkileri ile bizlere bu davanın sefaletini ve Antep'te Mücadele Birliği Platformu'na yönelik tahammülsüzlüğü gözler önüne seriyor.

Yıllardır üzerimizde uygulanan faşist baskılara boyun eğmedik. Gözaltılar, tutuklamalar, tehdit, kaçırma, fiziki saldırılar, para cezaları, işten çıkarmalar vb. bir çok farklı yöntemle Antep'te bu zamana kadar saldırılarını sürdüren sermaye sınıfı ve onun faşist devletine karşı mücade-

miz her geçen gün gelişerek devam etti. Bu saldırılara karşı işçilerle, emekçilerle, öğrencilerle bütünleşerek, güçlenerek, kök salarak yolumuza devam ettik. Şimdi bu davalarla bizleri yıldıracaklarını düşünüyorsanız evdeki hesabın çarşıya uymayacağını şimdiden belirtiyoruz. Bunu anlamanız da çok uzun sürmeyecek. Bu davadan da güçlenerek çıkacağız. İdamlarla Denizlerin mücadelesini bitirebildiniz mi? Yaptığınız kitle katliamlarıyla Kürt halkının mücadelesini bitirebildiniz mi? Kürt ve Türk halklarının mücadele birliğinin önünü alabildiniz mi? İşkencelemlerle, faili meçhullerle devrimcileri bitirebildiniz mi? Şimdi bu ucube davalarla Denizlerin yoldaşlarına gözdağı vereceğinizi mi sanıyorsunuz? Denizleri idamlarla nasıl bitiremediyseniz Denizlerin yoldaşlarını hiçbir şekilde bitiremeyeceksiniz. Denizleşenlerimizle ve Denizleşen bilimcimizle yürüdüğümüz devrim ve sosyalizm mücadelesinde hiçbir baskı bizleri yolumuzdan alıkoymamaz.

**Yaşasın Devrim Ve Sosyalizm
Denizlerin Yolunda Leninist Saflara
Baskılar Bizi Yıldırılmaz**

Antep Mücadele Birliği Platformu

YARGI TALİMATI UYDU!

BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel'in İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 18 Eylül'de görülen duruşmasında "PKK terör örgütü üyesi olmak" suçundan 8 yıl 9 ay hapis cezası verilmesi ve yurtdışı yasağı konulması üzerine 19

Eylül günü TMMOB Mimarlar Odası'nda bir basın toplantısı yapıldı.

Sebahat Tuncel, Av. Ercan Kanar ve İstanbul Bağımsız Milletvekili Levent Tüzel'in birlikte yaptıkları basın açıklamasına devrimci kurumlar, siyasi partiler ve derneklerden çok sayıda kişi katılarak destek verdi.

İlk olarak Levent Tüzel söz alarak Sebahat Tuncel'in yargılanmasının bir intikam yargılaması olduğunu, bu kararı siyasi bir karar, hukuk dışı bir karar olduğunu belirtti.

Av. Ercan Kanar, Sebahat Tuncel'e verilen cezanın hukuki boyutlarına değindi. Türk yargılamasındaki pratiğe Tuncel hakkında verilen kararlarla şoven ve skandal niteliğinde bir karar daha eklendiğini belirtti.

Sebahat Tuncel ise konunun hukuki boyutlarını hukukçuların tartışmasına bıraktığını ve bunun kişisel bir sorun değil siyasi bir sorun olduğunu belirtti. Kendisi hakkında verilen kararın varolan haritada bir nokta boyutunda olduğunu ve KCK operasyonlarının, sürdürülen savaşın, Kürt halkına yönelik saldırıların, anadilde eğitim konusundaki tutumun bundan sonra da hükümetin Kürt sorununu nasıl işleyeceğini gösterdiğini ifade eden Tuncel, "Yargıya kızmaya gerek yok, yargı verilen talimatı yerine getirmiştir çünkü yargı bağımsız değildir" dedi.

Başbakan Erdoğan'ın "Ya Kandil, ya meclis" sözüne atıfta bulunan Tuncel, gerek yargılamadaki tutumuyla gerekse Kürt halkına yönelik saldırılarıyla, yapılan operasyonlar, yürütülen savaş ve tutuklamalarla Kürt halkını Kandil'i tercih etmek zorunda bıraktığını belirterek "Bu tutumu nedeniyle örgüte adam kazandırdığı için Başbakan hakkında suç duyurusunda bulunmak gerekir" dedi.

Bu kararın siyasi bir karar olduğunu ve kararın kişisel değil bir halkın siyasi iradesinin yok saymaya, mahkum etmeye yönelik bir karar olduğunun altını çizdi. □

TUNCELİN HAPİS CEZASI TAKSİM'DE PROTESTO EDİLDİ!

Sabahat Tuncel'in cezaevinde milletvekili seçilerek tahliye olduğu davadan 8 yıl 9 ay hapis cezası alması protesto edildi. Taksim Tramvay Durağı'nda toplanan kitlenin Galatasaray Lisesi'ne yürümesi, çevik kuvvet polisleri ve panzerlerle engellenince eylem Taksim Meydanı'nda yapıldı.

"Vekillerimiz Onurumuzdur. Parlemntere Me Rume te Meye. İrademize Sahip Çıkıyoruz" pankartı açan kitle "Vekilimiz Sebahat Tuncel'e Sahip Çıkıyoruz" dövizleri taşıyarak sık sık "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Vekile Uzanan Eller Kırılсын", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları attı. Basın açıklamasına milletvekillerinden Sebahat Tuncel, Sırrı Süreyya Önder, Levent Tüzel ve siyasi parti temsilcileri katıldı.

Levent Tüzel'in yaptığı konuşmanın ardından basın açıklamasını okuyan Erdal Demirhan, "Sebahat Tuncel'i cezaevine kapatarak Kürt sorununda bir çözüm sağlayacağı uman anlayışlara sesleniyoruz: On binlerce tutuklu, hükümlü, baskı ve zulüm bu sorunda sizin istediğiniz sonuçları dün üretmedi, yarın da üretmeyecek. Gelin, insanca ve eşit koşullarda yaşamak isteyenlerin uzattığı eli tutun" dedi.

Açıklamadan sonra eylem sloganlarla sona erdi. □

SABAHAT TUNCEL YALNIZ DEĞİLDİR

Faşizm Kürt halkına azgınca saldırıyor. Katliamlar, tutuklamalar karşısında Kürt halkı ayağa kalkmış durumda.

Yaşanan bu saldırılardan biri de BDP İstanbul Milletvekili Sabahat Tuncel'e 8 yıl 9 ay ceza verilmesiydi. Hem Kürt halkının gözü kara temsilcilerinden biri olması, hem de devrimci bir kadın olması bu saldırıların sebebidir.

Ancak bu da diğerleri gibi boşa bir çabadır. Bizler Emekçi Kadınlar olarak Kürt halkının özgürlük mücadelesinin yanındayız ve "Sabahat Tuncel Yalnız Değildir" diyoruz.

YAŞASIN KÜRT VE TÜRK EMEKÇİ KADINLARININ MÜCADELE BİRLİĞİ

EKA
(Emekçi Kadınlar)

SALDIRIYA UĞRAYAN EĞİTİM EMEKCİLERİNE DESTEK!

11 Eylül Pazartesi günü Eğitim Sen'in eğitimdeki 4+4+4 uygulamasına karşı Türkiye genelinde sesini kamuoyuna duyurmak ve bilgilendirmek için başlattıkları yürüyüşün Diyarbakır koluna polisler tarafından yapılan saldırıyı protesto etmek ve gözaltına alınan meslektaşlarının serbest bırakılması için 14 Eylül'de Yeşilsu Parkı'nda basın açıklaması ve oturma eylemi yapıldı.

Eğitim Sen başkanı Ömer Faruk Koç'un okuduğu basın açıklamasında "Sendikamızın, 4+4+4 uygulamasına karşı görüşlerini dile getirmek ve kamuoyunu bilgilendirmek amacıyla ülke çapında kollar halinde başlattığı yürüyüşün AKP hükümetinin demokratikleşme ve ileri demokrasisi 4+4+4 eğitim sistemine karşı demokratik hakkını kullanan Batman yürüyüş kolumuza Diyarbakır'da emrindeki güvenlik güçlerini saldırtarak bir kez daha tahammülsüzlüğünü göstermiştir.

Güvenlik güçlerinin yürüyüşü engelleme girişimlerine karşı oturma eylemi yapan Eğitim Sen'lilere biber gazıyla müdahale edilmiş ve MYK üyemiz Mustafa Ecevit ve Diyarbakır Şube Başkanımız Kasım Birtek'in de aralarında bulunduğu 15 üyemiz yüzlerce polis tarafından her darp edilerek gözaltına alınmıştır. Bu saldırıyı biz kez daha kınıyoruz. Eylemlerimizin arkadaşlarımız serbest bırakılıncaya dek devam edeceğini buradan belirtiyoruz" denildi.

Bu saldırının 4+4+4'e karşı yapılan eylemlere tahammülsüzlüğün bir göstergesi olduğu vurgulanırken, en son olarak gözaltına alınan serbest bırakılması talebi ve 5 dakikalık oturma eylemi yapıldı.

Antep Mücadele Birliği Platformu

EĞİTİM EMEKCİLERİ YÜRÜYOR!

KESK (Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu) bağlı Eğitim Sen üyesi eğitim emekçileri 4+4+4'e karşı Türkiye'nin bir çok ilinden Ankara'ya doğru yürüyorlar.

Türkiye'nin bir çok ilinden 4 koldan Ankara'ya başlatılan yürüyüş belli şehir merkezlerinde basın açıklaması ve yürüyüşlerle sürdürülüyor.

Çanakkale, Edirne, Tekirdağ güzergahından İstanbul'a ulaşan Marmara kolu, 12 Eylül günü İstanbul'a ulaştı. ve İstanbul kolu ile Taksim'de birleşti. Marmara bölgesinden gelen emekçiler, Galatasaray Lisesi önünde toplanan kitle tarafından alkış ve sloganlarla karşılandı ve Galatasaray Lisesi'nden Taksim'e doğru yürüyüş gerçekleştirildi. Eğitim emekçileri önlerinde "4+4+4'e karşı Demokratik, Bilimsel Eğitim Kardeşçe Yaşam İçin Yürüyoruz" yazılı pankart açtılar. Yürüyüşte "Karanlığa Teslim Olmayacağız", "Baskılar Gözaltılar Tutuklamalar Bizi Yıldıramaz", "Yaşasın Örgütlü Mücademimiz", "15 Eylül'de Ankara'dayız" sloganları atıldı.

Taksim Meydanı'na ulaşan kitle adına Eğitim Sen Genel Başkanı Ünsal Yıldız konuşma yaparak, 4+4+4'te karşı 4 koldan başlattıkları yürüyüşü Ankara'da 15 Eylül'de büyük bir mitingle sonlandıracaklarını söyledi. Yıldız, "Gerici, ırkçı eğitime karşı, anadilde eğitimi savunmak için, çocuklarımıza, geleceğimize, ülkemize sahip çıkmak için yollarda olduklarını" belirterek bugünün 12 Eylül darbesinin yıldönümü olduğunu hatırlattı. Yıldız, aradan geçen zamana rağmen neredeyse hiçbir şey değişmediğini sadece aktörler değiştiğini aynı rejimin, aynı faşist uygulamaların devam ettiğini söyledi. Yıldız "Kenan Evren'den sonra Özal'la, şimdi de Tayyip Erdoğan'la bu baskı rejimi devam ediyor" dedi.

Eğitim Sen Genel Başkanı konuşmasını şöyle sürdürdü, "Kürt sorununa bakın, kan gövdeyi götürüyor. Alevi sorununda gelinen noktaya bakın, kapılara çarpılar atılıyor. Demokratik açılımlara bakın, hapisaneler hıncahınc dolu. Özgürlükler açısından bakın gazeteciler, bilim insanları, aydınlar, sendikacılar gözaltındalar, haksız bir şekilde tutuklu bulunuyorlar. Siyasal iktidar, bu sorunları kendi rejimini yeniden kurmak için baskı aracı olarak kullanıyor".

"Bu yasa, anadil hakkı gibi evrensel toplumsal bir talebi yok sayıyor. Din dersinin zorunlu olmaktan çıkarmıyor. Eğitim alanındaki hiçbir sorunu çözmiyor. 72 aylık yoksul çocukların eğitime başlatılması, yoksulluk düzeninin yeniden üretilmesine yol açacaktır. 9 yaşındaki çocuğun meslek seçimine itilmesi doğru değildir."

"Sesimizi daha gür bir şekilde duyurmak için 15 Eylül'de Ankara'da olacağız. Biz 15 Eylül'ü AKP dayatmalarına karşı mücadelenin sonlandığı bir gün olarak değil, birlikte mücadelenin başlangıcı bir gövde gösterisi olarak görüyoruz" dedi ve emekten yana tüm demokrasi güçlerini Ankara Mitingi'ne çağırды.

Açıklamadan sonra Ankara'ya devam edecek Marmara kolu ile birlikte, AKM önünde bekleyen otobüslere binildi. Yürüyüş kolu alkış ve sloganlarla uğurladı. □

ASLA ONURUMUZU ÇİĞNETMEYECEĞİZ

11 Eylül'de başlayan "Ankara'ya Dört Koldan Yürüyoruz" yürüyüşü, Sıhhiye Meydanı'nda on binlerce kişinin katıldığı mitingle son buldu.

KESK'e bağlı Eğitim-Sen'in tüm şubeleri, 4+4+4 yani eğitim sistemine karşı en büyük protestoyu işçiler, öğrenciler, memurlar ve emekçi halkın yoğun katılımıyla gerçekleştirdi.

Günler öncesinden Çanakkale, Rize, Muğla, Batman kollarından Ankara'ya yürüyüşe başlayan eğitim emekçileri, 15 Eylül günü Ankara'da Hipodrom'da buluştu. Sabah saatlerinde Hipodrom'da toplanan eğitim emekçileri, eğitim sistemini protesto eden pankartları, dövizleri ile Sıhhiye Meydanı'na kadar yürüdüler.

4+4+4'e karşı gerçekleştirilen en büyük ve kapsamlı niteliği olan mitingde Mücadele Birliği Platformu, BDP, BDSP, Halk Cephesi, DİSK, TTB, TMMOB ve eylemde olan Hava İş sendikası üyesi işçiler, BEDAŞ işçileri, Dev Sağlık İş işçileri ve çok sayıda siyasi parti ve demokratik kitle örgütü katıldı. Mücadele Birliği Platformu mitingde "Özgür Bilimsel Eğitim Sosyalizmde" pankartı ile katıldı. "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak", "Karanlığa Teslim Olmayacağız", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Dinci, Gerici Irkçı, Eğitime Hayır", "Özgür Bilimsel Anadilde Eğitim Sosyalizmde" sloganlarının öne çıktığı mitingde KESK'li tutsak emekçilerin resimleri de taşındı. Miting alanında 4+4+4 eğitim sistemi oylamaya sundu, binlerce kişi ellerini "Hayır" diye havaya kaldırdı, o an yuh ve hayır sesleriyle meydan yankılandı. Tutuklu olan KESK'li sendikacıların isimleri okundu, kitle tarafından "burada" diye cevaplandı.

Sıhhiye Meydanı'nda selamlamalardan sonra, ülkenin dört bir yanından gelen emekçilere ilk konuşma Eğitim Sen Genel Başkanı Ünsal Yıldız tarafından yapıldı. Ünsal Yıldız zindanlarda tutsak olan KESK'li sendikacıları selamladı. AKP'nin uluslararası işbirlikçileriyle hazırladığı programlarla yeni dayatmalar getirdiğini ve 4+4+4'ün IMF, AB, Dünya Bankası'ndan beslendiğini söyleyen Yıldız, AKP hükümeti'nin ülkeyi yasalarla baştan başa yeniden kurma niyetinde olduğunu belirterek "Biz siyasal iktidarın yapmaya çalıştığı tüm bu düzenlemelerin farkındayız" dedi.

12 Eylül'ün üzerinden 32 yıl geçmesine rağmen bugünün dünden farklı olmadığını söyleyen Yıldız, Başbakan Erdoğan ile Kenan Evren arasındaki tek farkın giysileri olduğunu belirtti. 4+4+4'ün zorunlu eğitimi 12 yıla çıkarmadığını belirterek, yoksul halkın, çocuklarını ilk 4'ten sonra okula gönderemeyeceğini, kız çocuklarının eve kapatılacağını, erkek çocuklarının tamirhaneye gönderileceğini söyledi. Yıldız, "Yasanın hiçbir aşaması bilimsel değil. Okula başlama yaşı skandal. Yasa hiçbir eğitim bilimi kriterine uymuyor. Toplumun son derece önemli talebi olan zorunlu din dersinin kaldırılması ve anadilde eğitim de bu yasada yok. 4+4+4 bilim dışıdır; eşitsizlik, yoksulluk, yolsuzluktur; daha çok sınav, daha çok dersane, sömürünün altta kalanın canı çıksındır, şiddettir; inanç özgürlüğüne getirilen engeldir. Yani 4-4'lük rezaletin kendisidir" diye konuştu.

KESK Genel Başkanı Lami Özgen, 68 tutuklu KESK'linin mücadelede yanlarında olduklarını söyledi. Özgen şöyle konuştu: "Biz söz verdik, asla ve asla onurumuzu çiğnetmeyeceğiz ve onurumuza sahip çıkacağız. Hükümetin zulüm ve zorbalığına boyun eğmedik. Biz çocuklarımıza onurlu bir gelecek bırakacağımıza söz vermiştik. AKP zulmüne karşı birleşik mücadeleye çağırıyorum. Kurtuluş yok, tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz. An azadi an azadi."

Lami Özgen, 4 Ekim'de Ankara'da görülecek KESK'lilerin davasına çağrı yaptı. Özgen'in konuşmasından sonra Moğollar sahne aldı. Saatler 16.30'a gelirken miting, sloganlar, alkışlar ve coşkulu ezgilerle sona erdi. □

12 EYLÜL DEVAM EDİYOR

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu 12 Eylül faşist askeri darbesini AKP Şişli İlçe binası yaptığı yürüyüşle protesto etti.

11 Eylül günü, Genel Merkez binasında toplanan DİSK'li sendikacılar ve işçiler DİSK pankartı arkasında kortej oluşturarak AKP Şişli İlçe Başkanlığı önüne yürüdüler.

DİSK'li işçiler "12 Eylül AKP ile sürüyor. YÖK, RTÜK, HSYK, ÖYM (DGM) Sendikal Yasalar Kaldırılsın" pankart ve dövizleri taşıyarak caddenin tek şeridini trafiğe kapattılar. Eylemde olan Sosyal-İş Sendikası Bilgi Üniversitesi işçileri, Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi Güven Elektrik işçileri ve BEDAŞ işçileri katıldı.

Yürüyüş esnasında işçiler, "12 Eylül AKP İle Sürüyor", "12 Eylül Hukukuna Son", "Gün Gelecek Devran Dönecek Darbeciler Halka Hesap Verecek" sloganları atıldılar.

AKP ilçe binası önünde TOMA ve yoğun çevik kuvvet polislerinin olması dikkat çekti. AKP binası önünde açıklama yapan DİSK Genel Başkanı Erol Ekici, "12 Eylül faşist zihniyeti, Türkiye halklarına çok şeyler kaybettirdi" dedi ve 12 Eylül'ün bir ABD projesi olduğunu, bunun bugün AKP hükümeti ile devam ettiğini belirtti.

DİSK Genel Başkanı Erol Ekici konuşmasını şöyle devam ettirdi: "Biz 12 Eylül askeri cuntasının işkencehanelerinden, cezaevlerinden başımız dik çıktık. Faşizmin ne olduğunu çok iyi biliriz. 12 Eylül'ü kurumlarıyla, zihniyeti ile sürdürmeye hevesli olan siyasal iktidarı uyarıyoruz. Tarih cellatların, katillerin yaptıkları zulmün bedelini er ya da geç onlara ödetecektir. Bugün kan ve gözyaşı üzerinden siyasal iktidarını sürdürenler bilmedirler ki, zulüm ile abad olanın ahiri berbad olur. Bugün zaten yaptığı insanlık dışı faaliyetlerden ve halkına karşı işlediği suçlardan dolayı tarihin mahkum ettiği faşist cuntacı Kenan Evren'i göstermelik bir biçimde yargılayıp, onun ve arkasındaki güçlerin yapmak istediklerini büyük bir hevesle sürdürenler, er geç tarih önünde hesap verecektir" dedi.

Açıklamadan sonra eylem sloganlarla sona erdi. □

HALKLARIN DEVİRİMCİ

Ezilen ve sömürülen geniş halk kitlelerinin devlet ve hükümet politikalarına, dahası devletin ve hükümetin bizzat kendisine bakışları nedir diye merak edenlere tavsiyemiz, örneğin, Antakya halkına bakmalarıdır. Geçtiğimiz hafta, Antakya bölgesi halkının isyanı bu konuda bize çok değerli veriler sağlıyor.

Toplumun emekçi sınıflarının nasıl bir “kaynama” noktasında olduğunu anlamak için de aynı yere bakmak kişiye yeterli fikri verir. Antakya ve çevresindeki emekçi halk, aylardır süren gerginlikten sonra nihayet bir “genel bahane” bularak isyan etti. “Patlama” için İP denen çevrenin basın açıklamasının Valilik tarafından yasaklanması aranan “genel bahane”yi oluşturdu. İsyana için Valilik yasağı gerçek anlamda bir “bahane” oldu. İsyan sırasında halkın İP’lileri kovması, halkın devlete ve hükümete isyan etmek için bu basın açıklamasını bir “bahane” olarak kullandığının tartışmasız kanıtı olarak görülmelidir.

İsyan sırasında en çok öne çıkan slogan “hükümet istifa” idi. Peki bu slogan neyi anlatıyor, halkın hangi özlemini, hangi talebini ifade ediyor. Bu slogan sosyal reformist partilerin dilinde katıksız reformizmi ifade ediyorsa halkın dilinde devrimci bir iktidar isteğini, mevcut iktidarın devrimci tarzda yıkılması özlemini ifade eder. Halk, “hükümet istifa” diye haykırırken gerçekte parlamentoda bir hükümet değişikliği isteğini değil, burjuva hükümetin yıkılışını ve kendi çıkarlarına uygun devrimci bir hükümetin kurulması isteğini dile getiriyor.

Halk ve Hükümet

Emekçi sınıfların ve Kürt halkının hükümete –ve yanısıra devlete de- bakışını sürekli mercek altında tutan emperyalist-

lerin durumu nasıl gördüklerine bakalım önce. Bunun için, emperyalist çevreler açısından oldukça ciddiye alınan New York Times adlı gazetenin bir değerlendirmesini aktaralım. Gazete muhabiri Tim Arango İstanbuldan geçtiği yorum/haberinde şu ifadeleri kullanıyor:

“Türkler ‘yan kapıdaki savaş’ sürerken, kendi ülkelerinde İranlı casusların yakalanmasına, Türk askerlerinin PKK tarafından pusuya düşürülmesine, Suriyeli mültecilerin ihtiyaçlarına milyonlarca dolar harcamasına tepki göstermeye başladı.” Sonra gazete devam ediyor:

“Türk hükümeti, ‘Suriye’deki isyana verdiği destekten dolayı kendi halkından gelen bir sitemle karşı karşıya.’ Türkiye’nin güneyinde ‘savaşçılara’ evsahipliği yapılması; İstanbul’da Suriyeli muhaliflerin, sınırda mültecilerin ağırlanması ve muhalefete ‘silah ulaştırılmasına yardım edilmesi’ tepki çekiyor”

Gazete, değerlendirmesinde sonuçta tüm bunların “toplumun ruh halini bozduğunu” ve bu bozulmanın hükümet için “bariz bir gerileme” olduğunu kaydediyor. Gazetenin görüşüne başvurduğu bir Türk uzman ise, “Birçok Türk bunların, Türkiye’nin Esad rejimine karşı saldırgan duruşunun bir sonucu olduğunu düşünüyor” şeklinde bir değerlendirmede bulunuyor.

Bu değerlendirmelerin doğru olmakla birlikte sığ, taraflı, eksik, mümkün olduğunca hükümet lehine yumuşatılmış ifadelerle yapılmaya çalışılmış değerlendirmeler olduğunu belirtmeliyiz. Doğrusu, emekçi sınıflar hükümete, devlete ve sömürü sistemine karşı gazetenin yazdığı gibi bir “sitem” değil ama büyük bir öfke, kin ve nefret içinde.

Sadece bunlar da değil, aynı yoksulların zenginliği temsil eden burjuva sınıfa karşı da büyük bir kin içinde olduğunun altını çizmeliyiz. Emekçi sınıflarda zen-

ginliği, sefahati temsil eden burjuva sınıfa karşı büyük bir öç alma duygusunun geliştiğini bundan on altı yıl önce, Sabancı “bunlar gecekondulardan gelip boğazımızı kesecekler” sözleriyle ortaya koymuştu. O günden bu güne değişen tek şey, sefaletin, yoksulluğun artması; bunlarla birlikte yoksul sınıflarda şiddetli duyguların keskinleşmesidir.

Emekçi sınıfların ve Kürt halkının hükümet ve devlete karşı büyük bir öfke, kin ve kızgınlık içinde olduğuna dair tespitemizi pratikte doğrulamak isteyen Hatay halkına bakabilir, Antep işçi sınıfına bakabilir, Alevilere bakabilir ya da Kürt halkına bakabilir. Daha doğrusu, toplumun tüm ezilen, sömürülen, yaşamdan kovulan, geçimini ücretli emekle sağlayan kesimlerine bakabilir. O zaman toplumun bu ezici çoğunluğunun sürekli bir hareket halinde, isyan etmek için sürekli bir “genel bahane” arayışında, toplumsal sistemde köklü bir değişim isteğinde olduğunu görecektir.

Patlama İşaretleri

Toplumun emekçi sınıflarının, Kürt halkının, Alevilerin ve değişik inançlara sahip toplumsal kesimlerin ateş üstündeki mısır taneleri gibi, bir orada bir burada patladığına artık her gün tanık olmaktadır. Patlama aralıkları şimdilik nispeten uzun. İki büyük patlama arası ortaya çıkan sayısız küçük eylem bir sonraki büyük patlamanın zeminini hazırlıyor, gereken birikimi sağlıyor, mücadele halindeki kitleleri pratik içinde eğitiyor; onlara sorunlarının ancak devrimci bir değişimle mümkün olabileceğini pratiğin öğretici gücüyle kavratıyor. Yeterli birikim oluştuğunda, yani ateş üstündeki mısırlardan bazıları yeterince ısındığında beklemediğimiz yerde ve beklemediğimiz anda bir büyük patlamanın gerçekleştiğine tanık o-

İN TALEBİ: İ İKTİDAR

luyoruz.

Hatay isyanı bu bakımdan derslerle doludur. Yeterli miktarda patlayıcı biriktiğinde en ufak bir kıvılcımın büyük bir yangına yol açabileceğinin örneği oldu Hatay. Hatay’da genel olarak emekçilerin, özel olarak Alevilerin hükümetin Suriye politikasına karşı öfke içinde oldukları biliniyordu. Gün geçtikçe biriken bu öfke beklenmedik bir anda ve beklenmedik bir nedenle isyana dönüştü; hükümeti hedef aldı ve aslında hükümet somutunda sistemi, burjuva egemenliği hedef aldı. Bu, Hatay isyanından çıkarılması gereken birinci derstir.

İkinci ders ise, bir halkın yeterince öfke biriktirdikten sonra isyan etmek için kimseyi beklemeyeceği gerçeğidir. Aylardır büyük bir öfke hali içindeki Hatay halkı, isyan etmek için, kimseyi beklemeden, sıradan bir Vali yasağını bahane etti ve harekete geçti.

Üçüncü ve en önemli derslerden birisi, eyleme geçen halkın eylemi örgütlü şekilde yürütmek için kendi içinden hemen bir “Heyet” oluşturmasıdır. Bu “heyet” aslında bir eylem komitesinden, bir mücadele organından başka bir şey değildir. Eylem içindeki halkın kendi içinden hemen böyle bir “heyet” oluşturması Leninistlerin üzerinde önemle durması gereken bir olgudur. Bu Leninist görüşlerin, Leninist politikaların mücadele içinde, halkın arasında yaşam bulmasının bir başka örneğidir.

Demek oluyor ki, halk isyan etmek için artık “örgütlü” olmayı beklemiyor. Bir isyan için yeterince patlayıcı biriktiği yerde harekete geçiyor, kendi örgütlülüğünü isyanın içinde yaratıyor ve sonuca ulaşmaya çalışıyor. Leninistlerin bu gerçeği iyice kavrayarak ortaya çıkacak her ayaklanma ya da isyana hazırlıklı olması gerekiyor. Ayaklanma ya da isyanlara ka-

tılmak devrimci öncü bir partinin militanları için yeterli bir durum değildir. Aslanan ayaklanma ve isyanları politik etkimiz altına alabilmek, devrimci hedefler doğrultusunda yönlendirebilmektir.

Devrimci İktidar

Devrimci hedefler dendiğinde anlaşılması gereken ilk şey, devrimci iktidardır. Kürt halkı ve emekçi sınıflar, Aleviler, diğer ulusal topluluklar yaşamsal sorunlarının çözümü için bu gün harekete geçmişlerse, farkında olsunlar ya da olmasınlar, bunun anlamı devrimci bir iktidar için savaştıklarıdır. Çünkü onların yaşamsal sorunlarının çözümünün ilk adımı, devrimci bir iktidarın kurulması, politik iktidarın, sonra da tüm iktidarın halkların eline geçmesidir.

Tekelci sermaye sınıfının artık egemen olamadığı, gerici/faşist burjuva iktidarların emekçi sınıfların ve Kürt halkının hiçbir sorununu çözemeyeceği gerçeği artık pratik olarak da kanıtlanmış bulunuyor. Toplumun ezilen, sömürülen, baskı altında tutulan, yoksullaştırılan kesimler içine itildikleri duruma razı olmayacaklarını günlük eylemlerle ifade ediyor, kararlı bir mücadele içine girerek gösteriyorlar. Toplumun ezici bir çoğunluğu eylem halinde.

Hatay örneği, kitlelerin en ufak bir bahane durumunda devlete ve hükümete karşı kararlı bir mücadeleye atıldıklarını göstermesi bakımından önemliydi. Kürt halkı ise özgürlük hakkı mücadelesinde çok önemli bir aşamaya gelmiş bulunuyor ve bu noktadan artık bir daha geri düşmek istemediğini kararlı savaşıyla ortaya koyuyor. Kürt halkı kesinlikle ileri gitmek istiyor ve gidecektir. Alevilere gelince.. Uzun yıllar baskı altında tutulmuş, katliamlara uğramış, aşağılanmış bu toplumsal kesim kesin bir başkaldırı sürecine girmiş-

tir.

Toplumun ezici bir çoğunluğunu oluşturan bu kesimlerin yaşamsal sorunları nasıl çözülebilir? Bu sorunun tek yanıtı, “Devrimci İktidar”dır. Sorunları ancak devrimci bir iktidar çözebilir. Çünkü sadece devrimci bir iktidar gerici/faşist politik yapıyı enerjik bir şekilde çözebilir, çünkü ancak böyle bir iktidar enternasyonalist anlayış ve ruhla hareket ederek Kürt ulusuna kendi devletini kurma hakkı da dâhil kendi kaderini tayin hakkını koşulsuz tanyabilir, değişik inançlar üzerindeki her türlü baskıyı yasaklayabilir, her türlü aşağılama girişimini cezalandırabilir; çünkü ancak böyle bir iktidar sömürücülerin varlığına son vererek tüm toplumsal zenginliği çalışan sınıfların hizmetine koşabilir.

Hatay’da kitlelerin dilindeki “Hükümet istifa” sloganı bu yüzden parlamento içi bir arayışın ifadesi değil gerçekte devrimci bir iktidar arayışının, özleminin ifadesidir. Kitlelerin dilinde olduğu zaman bu sloganda burjuva politik iktidarın yıkılması özlem ve isteği var. Sosyal reformistlerin dilinde olduğu zaman, bu slogan, parlamenter bir arayışın özlemi olarak okunmalıdır.

Biz, hükümetin, hükümet şahsında burjuva politik iktidarın yıkılması istemini dile getiren hareket halindeki kitlelere devrimci iktidar/ devrimci hükümet hedeflerini göstermeli, onları bu hedefler için mücadeleye çağırmalıyız. Mücadele halindeki kitleler, Kürt halkı çağrımızı anlamakta, kavramakta gecikmeyecekler. Çünkü bu onların gerçek özlemidir, gerçek istemidir.

Onun için şimdi “Devrimci İktidar İçin Mücadele Et!” çağrısını her tarafa ve tüm gücümüzle yaymalıyız. □

KAPİTALİZMİN EMEKÇİ KADINLARA SALDIRILARI

23 Eylül Pazar günü Emekçi Kadınlar (EKA) Ankara'da Mart Kültür Evi'nde "Kapitalizmin Emekçi Kadınlara Yönelik Saldırıları" konulu bir panel düzenledi. Panelde kürtaj, sezeryan, fazla sayıda doğum, tecavüz, nüfus politikaları, savaş gibi farklı konulara değinildi. Konunun toplumsal ve sosyolojik boyutunu Rojda Şendur, hukuki boyutunu Av.Sevinç Sarıkaya ve sağlık boyutunu da sağlık emekçisi Sultan Özkan ele aldı.

Hukuki boyutun ele alınışıyla başlayan panelde Av.Sevinç Sarıkaya, bir savaş durumunda kadına karşı kullanılan ve değişmeyen tek silahın "tecavüz" olduğunu vurgulayarak başladı. Daha sonra kürtaj, doğum öncesi ve doğum sonrası izin, süt izni, kadın emeği gibi konuların hukuki boyutuna değindi.

Sonra sağlık emekçisi Sultan Özkan sunumuna başladı. Emekçi kadınlara yöneltilen saldırıların kadın sağlığı üzerindeki etkisine değinen sağlık emekçisi; kadın sağlığının özelde kadını genelde ise çocuk ve

toplumun tamamını etkilediği için önemli olduğunu vurguladı ve Başbakan'ın "3 çocuk istiyorum" sözüne atıfta bulunarak fazla sayıda gebeliğin ve çok çocuk sahibi olmanın kadının fizyolojik ve psikolojik sağlığı üzerindeki etkilerini anlattı. Çok fazla sayıda gebeliğin anne tükenmesine yol açarak annenin sağlığını bozduğuna ve ölümlere yol açtığına değindi. Başbakanın "sezeryanla doğuma karşıyım" sözlerinin de 3 çocuk mantığından kaynaklandığını ve sezeryanla doğumda en fazla 3 çocuk önerildiğini fazlasının ise riskli olduğunu dile getirdi. Ayrıca emekçi kadınlara yönelik saldırıların yalnızca kürtaj, sezeryan, çok doğum olmadığını, aynı zamanda uzun çalışma saatlerinin, uzun süre ayakta kalmanın, gece çalışmanın, stresli işlerde çalışmanın kadın sağlığını olumsuz etkilediğini söyledi ve burjuvazi tarafından kadınlara dayatılan güzellik anlayışının da kadınlara yöneltilen bir psikolojik şiddet olduğunu vurgulayarak her yıl onlarca kadının zayıflama ilaçları, estetik ameliyatları vb. nedeniyle hayatını kaybettiğini dile getirdi.

Sunumun sonunda tüm bu saldırıların ve sağlık hizmetinin toplumdaki diğer hizmetlerden ve sorunlardan ayrı ele alınamayacağını ve tamamen bir sistem sorunu olduğunu vurgulayarak, çözümün insanı değil parayı, karı düşünen bu sistemin temellerini dinamitleyerek onu tarihin çöplüğüne göndermek olduğunu söyledi. İnsanın insana yaradır bir hizmeti ancak sosyalizmde a-

labileceğini söyleyerek dinleyicilere "Küba'yı düşünün. Küba'da binlerce sağlık emekçisi yalnızca Küba için değil dünyanın tüm halkları için sağlık üretiyor. Küba'nın yaptığı şey altyapıdan beslenmeye, kadın öncelikli olmak üzere eğitime önem verilmesi ve tüm nüfusa parasız ve eşit sağlık hizmeti sunulmasıdır. Bunun anlamı sosyalizmin insana değer vermesidir" diyerek sunumu bitirdi.

Daha sonra konunun toplumsal boyutunu ele alan Rojda Şendur gündeme gelen kürtaj, 3 çocuk gibi konuların nüfus politikalarının bir parçası olduğunu vurguladı. Kadınların evlenme yaşının, kaç çocuk doğuracağını, ne zaman, hangi sıklıkla, hangi yöntemle ve hangi koşullarda anne olacağını bu politikaların belirlediğini söyledi. Bu politikaların burjuvazinin ihtiyaç ve çıkarları ile savaş politikalarına göre belirlendiğini vurguladı. Son olarak da Clara Zetkin'in "Güneş nasıl ışımak, ırmak nasıl akmak ve kuş nasıl şakılamak zorundaysa, ben de savaşmak zorundayım" sözüne atıfta bulunarak emekçi kadınların özgürleşebilmesi için savaşmak zorunda olduğunu vurguladı.

Sunumların bitmesinin ardından soru cevap bölümüne geçildi. Sorulan sorularla bu bölümde de verimli tartışmalar yapıldı. Daha sonra 7 Ekim'de Ankara'da yapılacak olan Alevi Mitingine çağrı yapılarak panel sonlandırıldı. Çay ve ikramlar eşliğinde sohbetlere devam edildi.

Ankara Emekçi Kadınlar(EKA)

BAKIRKÖY CEZAEVİ ÖNÜNDE PROTESTO!

Bakırköy Cezaevinde Tutuklu Aileler Derneği her hafta siyasi tutsaklar için yaptıkları eylemin bu haftaki konusu, başlatılan açlık grevi oldu. PKK ve PJAK tutsakların 12 Eylül'de başlatıkları dönüşümsüz açlık grevine bir çok cezaevinde katılım oldu.

Bakırköy Kapalı Kadın Cezaevinde 14 Eylül günü saat 12.30'da toplanan TUAD, siyasi tutsakların 12 Eylül günü itibari ile cezaevinde süresiz ve dönüşümsüz açlık grevlerini başlattıklarını söyledi.

Basına açıklamasını okuyan Nurettin Kılıç AKP hükümetinin Kürt halkına karşı kapsamlı imha planlarını devreye

sokmuş bulunduğunu buna karşılık tüm cezaevlerinde tarihsel bir eylem başlatıklarını, siyasi tutsakların 12 Eylül günü itibari ile cezaevinde süresiz ve dönüşümsüz açlık grevlerini başlatıklarını söyledi.

Diyarbakır D tipi, Diyarbakır E tipi, Bolu F tipi, Kandıra 1 Nolu, Kandıra 2 Nolu ve Siirt başta olmak üzere toplam 6 cezaevinde başlayan açlık grevine, 24 Eylül tarihinden itibaren Bakırköy, Edirne, Erzurum, Rize, Midyat, Silivri ve Mardin Cezaevleri'ndeki PKK ve PAJK'lı tutsakların katılacakları açıklandı. □

İÇİMİZDE MÜCADELE ATEŞİ YANMAYA DEVAM EDİYOR

Enerji Sen üyesi BEDAŞ sayaç okuma işçileri eylemlerinin 117. gününde Galatasaray Lisesinden BEDAŞ Genel Müdürlük binasına kadar yürüyüş gerçekleştirdi.

14 Eylül günü Galatasaray Lisesi'nde toplanan işçiler yürüyüşte "BEDAŞ'tan Atılan İşçiler Geri Alınsın" pankartını açtılar. Yürüyüş boyunca "BEDAŞ Şaşırma Sabrımızı Taşırma", "Yaşasın İşçilerin Birliği", "İşten Atılanlar Geri Alınsın" şeklinde sloganlar atıldılar.

İstiklal Caddesi üzerinde bulunan Kiğılı Mağazasının ve THY bürosunun önünde durarak orada işten çıkartılan işçilere destek için "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganı atıldılar.

BEDAŞ binası önünde yoğun çevik kuvvet ekipleri olması dikkat çekiyordu. BEDAŞ işçilerin açıklama yapan Arif İnan; "şu sıralar ülkemizde gün geçmiyor ki işçiler işten çıkarılmasın, gün geçmiyor ki ülkede yoksul sayısı artmasın, gün geçmiyor ki savaş naraları yükselmesin, gün geçmiyor ki iş kazası sonucu bir işçi yaralanmasın, ölmesin.." dedi. İnan; 12 Eylül yıl dönümünde 12 Eylül'ün sürdüğünü belirterek, "12 Eylül'ün yıl dönümü olan şu günlerde 100'ün üzerinde gazeteci, 2000'in üzerinde üniversiteli tutsak... Uludere'de MIT yasasında, grev hakkından yoksun sendikalaşma öneresinde, göçük altında kalan maden işçilerine 'güzel öldüler' diyen bakanın dilinde 12 Eylül sürüyor" dedi.

İnan, işlerine geri dönene kadar BEDAŞ binası önünde kurdukları çadırda mücadelelerini sürdüreceklerini ve 4+4+4 mitingine Ankara'ya gideceklerini belirtti.

İşçiler 124. gününe gelen eylemlerinde Galatasaray Lisesi önünden Genel Müdürlük önüne yapılan yürüyüşlerine bir yenisini daha eklediler.

21 Eylül günü Galatasaray Lisesi önünde toplanarak İstiklal Caddesi'nde Pınar Aydınlar'la birlikte yürüyen işçileri Emeğe Ezgi de Ağa Cami önünde karşıladı, birlikte Çav Bella Marşını söylediler.

BEDAŞ işçilerinin yürüyüşlerine Mücadele Birliği, Devrimci İşçi Komiteleri, BDP, işten çıkartılan Elita işçileri ve birçok siyasi parti destek verdi. Kitle İstiklal Caddesi üzerinde bulunan Kiğılı Mağazası ve THY bürosunun önünde durarak orada işten çıkartılan işçilere destek için "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganı attı.

Yürüyüş sırasında da işçiler "BEDAŞ'tan Atılan İşçiler Geri Alınsın" pankartını açtılar ve "BEDAŞ Şaşırma Sabrımızı Taşırma", "Yaşasın İşçilerin Birliği", "İşten Atılanlar Geri Alınsın", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganları attılar.

Basın açıklamasını okuyan işçilerden Arif İnan Başgedik, BEDAŞ'a bağlı Çıra- Marsaş ortaklığı olan taşeron firmada çalıştıklarını, işten çıkartılan 114 işçi olduklarını hatırlattı. Eylemlerinin 4 aydır sürdüğünü ifade eden Başgedik, sermayenin renginin, dilinin, ırkının olmadığını söyleyerek sözlerini şöyle sürdürdü, "Bırakmayız, bırakmayız. İçimizdeki mücadele ateşi yanmaya devam etmekte. İsten atılmalara, iş cinayetlerine, grev yasaklarına karşı mücadeleye devam edeceğiz. Ve mutlaka kazanacağız" dedi.

Açıklamadan sonra yürüyüş sona erdi, işçiler çadırlarına döndü. □

KİPA'YI

KİPA YAPAN BİZİZ

28 Ağustos'ta işten atılan KİPA işçileri, KİPA mağazası önünde basın açıklaması ardından bir saat oturma eylemi yapmışlardı. Basın açıklamasını KİPA işçileri adına Kenan Gerçek okumuş, açıklamaya Petrol İş, Deri İş şube başkanları ve Tek Gıda İş Genel Merkez Danışmanı ile Mücadele Birliği, Kızıl Bayrak olmak üzere devrimci kurumlar ve kitle örgütleri destek vermişti.

Eylemlerine devam eden KİPA işçileri, 13 Eylül'de de bir saat oturma eylemi yaptı. Oturma eyleminde sık sık "Sendika Hakkımız Engellenemez", "Atılan İşçiler Geri Alınsın" "Birleşen İşçiler Asla Yenilmez", "KİPA Şaşırma Sabrımızı Taşırma", "Birleşe Birleşe Kazanacağız" sloganları atıldı.

Oturma eyleminden sonra konuşma yapan Tek Gıda İş Genel Merkez Danışmanı Erol Köse "Bizler işten attığın işçi kardeşlerimiz ve tüketiciler olarak buradan ikaz ediyoruz. KİPA'yı KİPA yapan biziz. KİPA'yı geri götürmesini de biliriz, bunu adam gibi de yaparız. Önümüzdeki günlerde kardeşlerimizden talimat bekliyoruz. Kardeşler, emrinize amadeyiz. Ne önünüzdeyiz ne arkanızdayız yani başınızdayız." dedi.

Açıklamanın ardından kitle sloganlar eşliğinde dağıldı. □

“TAZMİNAT ÇIKMAZSA KAN AKACAK”

Canpolat Holding’e bağlı Güven Elektrik şirketinde taşınma bahanesiyle 265 işçi kıdem tazminatı verilmeden işten çıkartıldı. Birleşik Metal İş Sendika üyesi 265 işçi, Bomonti’de şirketin mali bürosu önünde 9 Eylül’de çadır kurarak eyleme başladılar.

21 Eylül günü Nakliyat İş Sendikası 12 gündür eylemde olan işçileri ziyaret etti. Nakliyat İş üyesi işçiler DİSK önünden Bomonti’de bulunan şirketin mali işler bürosu önüne yürüyüş yaptılar.

Güven Elektrik işçilerinin yanına gelindiğinde işçilerin oluşturduğu bando takımı karşıladı onları ve sık sık “Yaşasın Sınıf Dayanışması” slogan atıldı. Güven Elektrik işçileri “Ekmek Soğan Yeriz Hakkımızı İsteriz”, “Tazminat Çıkmazsa Kan Akacak” sloganlarını attılar.

Güven Elektrik işçileri adına konuşma yapan Birleşik Metal İş Sendikası örgütlenme uzmanı Özkan Atar Güven Elektrik şirketi tarafından üretim yerini “taşıma” bahanesiyle 265

işçiyi işten çıkardığını ama şirketin hala Çorlu’da üretime devam ettiğini söyledi. Atar işçilerin tazminat ve özlük haklarının gasp edildiğini, patronların bunu yaparken hükümet ve arkasında olan sermayeye güvendiklerini belirtti, işçi sınıfı olarak buna izin vermeyeceklerinin altını çizdi. İşçi sınıfının elinde kalan kıdem ve özlük haklarının kırılarak ellerinden alınmasına karşı uyanık olmak zorunda olduklarını belirten Atar “patronlar tazminat haklarımızı elimizden almaya çalışıyorlar. Bunu işyerlerinde zorla ya da yasalarla yapmaya çalışıyorlar. Ama işçi sınıfıyla DİSK’le birlikte vereceğimiz mücadeleyle onları yataklarında uykularında bile rahat bırakmayacağız” dedi.

Nakliyat İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu yaptığı konuşmada; Güven Elektrik işçilerinin verdiği mücadelenin, sadece kendileri için olmadığını belirterek mücadelenin işçi sınıfını ilgilendirdiğini belirtti. Konuşmalardan sonra Nakliyat İş üyeleri Güven Elektrik işçilerinin yanından ayrıldı. □

DHL İŞÇİLERİ KAZANMAYA KARARLI

22 Eylül 2012... DHL Türkiye’de işten çıkarılan işçilerin direnişinin 100. günü. DHL yönetimi sendikaya üye oldukları için 20 işçiyi işten çıkarmıştı.

İşten çıkarılan işçiler hem uluslararası alanda hem de ulusal alanda sendikalar tarafından destekleniyor. DHL’in Almanya’da örgütlü Alman Ver.di Sendikası, Ver.di başkan yardımcısı Andrea Kocsis ve Tümtis genel başkanı Kenan Öztürk arasında gerçekleşen toplantı sonrasında işçilere tam destek ve dayanışma sözü verdi. Ver.di, DHL’i Türkiye’deki işçilerin örgütlenme özgürlüğüne say-

gı göstermeye davet etti.

Eylemin 100. gününde hem TÜMTİS hem de Uluslararası Taşıma İşçileri Federasyonu zafer kazanana kadar mücadeleyi güçlendirmekte kararlı.

TÜMTİS genel başkanı Kenan Öztürk “100. gününde direniş hala kararlı bir şekilde devam etmektedir. Bu direniş sonunda kazanan DHL Türkiye’nin zorbalığı değil; kazanan DHL işçileri olacaktır; kazanan uluslararası dayanışma olacaktır. Bugün asla geri adım atmayacağımızı bir kez daha belirtiyorum. Başarıya ulaşana kadar, DHL işçilerin temel hakkı olan sendikaya katılma hakkına saygı gösteren kadar mücadeleye ve dayanışmayı yükseltmeye devam edeceğiz” dedi.

ITF Küresel Örgütlenme Koordinatörü Asistanı Alen Clifford ise “Federasyonumuza bağlı sendikaların işten çıkarılan işçilerin geri iadesi ve DHL Türkiye’de toplu sözleşmeli düzen kurulması konusunda verdikleri açık destekten dolayı çok memnunuz. Direnişin 100. gününde TÜMTİS’i yüzde yüz desteklemeye devam ediyoruz” dedi. □

.....

İŞÇİLER KÖPRÜYÜ KAPATTI!

Devrimci Sağlık İşçileri Sendikası (Dev Sağlık-İş) üyesi işçiler, Süreyyapaşa Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nde çalışan 3 işçinin haksız olarak işten çıkarılmasını protesto etmek için D-100 (E-5) karayolunda eylem yaptı.

Süreyyapaşa Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nin yemekhanesinde çalışan işçilerin, değişen yönetim tarafından kendilerine verilen “İş kanunundan doğan tüm alacaklarımızı aldık” ibranamesini imzalamadıkları için işten çıkarıldıklarını söylediler.

Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi önünde toplanan 12 kişi, “İşimizi Geri İstiyoruz” pankartı açarak D-100 karayoluna yürüdü. Burada el ele tutuşarak yolu kapatan eylemciler yüzünden Bostancı-Kadıköy yönünde araç trafiği durdu.

İşten çıkarılan işçiler burada bir açıklama yaparak “Süreyyapaşa Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nde yemekhanede çalışmakta iken şirket değişimi sürecinde bütünüyle gerçek dışı olarak ‘tüm haklarımızı aldıkları’ şeklindeki asılsız ve yasadışı ibranameyi imzalamadığımız için, haklarımızı sahip çıktığımız için işten çıkarıldık. Bizler yıllardır bu hastanelerde çeşitli taşeron şirketler aracılığıyla, sürekli yapılan girdi çıktılarla çalıştırılan ve böylelikle başta iş güvencesi olmak üzere çalışma saatleri, yıllık izinler, fazla mesailer gibi kazanılmış tüm hakları elinden alınan emekçileriz. Bugün burada da gördüğümüz ve yaşadığımız gibi taşeron sistem bütünüyle haksızdır, hukuksuzdur, keyfiyettir ve köleliktir. Bu nedenle Süreyyapaşa’da ve ülkenin onlarca hastanesinde sendikalaşan on binlerce işçi olarak bizler, taşeron sistemini ortadan kaldırmakta kararlıyız” dediler.

Eylem, bu açıklamadan sonra sona erdi. □

HAVA İŞ THY ÖNÜNDE!

THY'dan işten atılan 305 işçi Taksim'de bulunan THY satış ofisi önünde oturma eylem yaptılar ve işe geri alınana kadar mücadele edeceklerini belirttiler. Oturma eylemi sırasında işçilere bir kişi kahve bardağı fırlatınca kısa sürelik bir arbede yaşandı. Hava İş genel başkanı Atılay Ayçin bunu yapanların provokasyon olarak nitelendirerek Hava İş'e muhalif Gökkuşluğu Hareketi'nin yaptığını iddia etti. Ayçin, mücadelelerinde karşılarında çıkacak bu tür engellemelerin olacağını söyledi.

22 Eylül günü Taksim'de bulunan THY satış ofisi önünde her hafta önünde oturma eylemi gerçekleştiren Hava İş üyesi emekçilerin eylemi bir saat sürdü. THY önünde oturma eylemi nedeniyle THY Ofisi kapalı tutuldu. Ofis etrafında çevik kuvvet ekipleri durduğu görüldü.

Eylem boyunca "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her şey Emegün Olacak", "İşten Atılanlar Geri Alınsın", "İş Ekmek Yoksa Barış'ta Yok", sloganları atarak kendi besteleri şarkıları söyleyerek işten atılmaları protesto ettiler.

Açıklama yapan Doğan Kalyoncu Havacılık iş kolunda tam bir demokrasi ayıbının grev yasağı uygulaması ile yaşadığını söyledi ve "İşten çıkarılan işçiler 116. gündür işe geri dönüş mücadelesi veriyor ve Atatürk Havalimanı Dış Hatlar Geliş Bölümünde direniyorlar" dedi.

Açıklamadan sonra, yaşanmış olan kısa sürelik arbedede ifade vermek için Taksim karakoluna gidilerek eylem sona erdi. □

"TEHDİTLER BENİ VAZGEÇİREMEYECEK!"

Atıldığı işine geri dönmek için mücadele eden Kiğılı işçisi Didem Sorhun, Kiğılı'nın patronu tarafından tehdit edilmesini basın açıklaması ile protesto etti. Sorhun, yapılan baskı ve tehditlerin kendisini mücadeleden vazgeçiremeyeceğini söyledi.

23 Temmuz günü İstanbul Yenibosna'da bulunan Kiğılı fabrikasının önünde işe dönmek için direnişe başlayan Sorhun, o günden bu yana, çeşitli Kiğılı mağazalarında blokaj eylemi yaptı. Eylemlerinde uğradığı haksızlık ile fabrikadaki sömürü, baskı ve hakaretleri teşhir eden Sorhun, kamuoyuna seslenmeyi sürdürüyor.

19 Eylül günü Yenibosna'da bulunan fabrika önünde eylem yapan Sorhun, patronun baskılarını sürdürdüğünü belirtti. Kiğılı adına vekil avukatlar tarafından imzalanmış 28 Ağustos tarihli bir ihtarnamenin eline ulaştığını belirten Sorhun, ihtarnamede hiçbir zaman Kiğılı işçisi olmadığını, şirket hakkında haksız ve yersiz iddialar ortaya atıldığını yazılı olduğunu ifade etti.

Sorhun, açıklamasında bu ihtarnameye karşı şunları ifade etti: "Benim Altınbey Giyim çalışanı olduğum ve Kiğılı'yla hiçbir alakam olmadığı söyleniyor. Kaydımın Altınbey Giyim'e ait olduğunu ben yaptığım ilk açıklamalarda ifade etmişim. Benim atıldığım

Kiğılı'nın Kuyumcukent'teki bu fabrikasında 150 çalışan bulunmakta ve işçilerin kayıtları üç farklı firmaya bölünmüş durumda. Ancak bizler Kiğılı fabrikasında çalışıyoruz ve her türlü ilişkiyi Kiğılı ile kuruyoruz, Kiğılı markalı ceketleri üretiyoruz."

Sorhun, Kiğılı patronunun işçileri bölmek, kendi üzerindeki yükü atmak için işçileri kendi adına değil de başka firmalar adına çalışan olarak gösterdiğini, bunu tamamen kendi çıkarları doğrultusunda, vergiden ve birtakım yasal zorunluluklardan kaçmak ve hepsinin sonucu olarak karlarını arttırmak için yaptığını vurguladı.

Sorhun açıklamasını "Bizleri üç kuruşa çalıştıran, sigorta dışında hiçbir sosyal hakkımızı vermeyen, yırtık, pırtık giysileri 'hediye' diye bizlere vererek aşağılayan, müdür, ustabaşı aracılığı ile hakaretler yağdıran Kiğılı patronunun karalamaları ve tehditleri beni haklı direnişimden asla vazgeçiremeyecek. Kiğılı'da sömürü, baskı, keyfi işten atmalar son bulana, işime geri dönene kadar direnişimi sürdüreceğim." diyerek bitirdi.

Hey Tekstil işçilerinin de destek verdiği eylemde "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek!", "Kiğılı'da Direniş Kazanacak!", "Birleşe Birleşe Kazanacağız!", "Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni!" sloganları atıldı. Açıklama BDSP ve Hey Tekstil adına yapılan destek konuşmaları ile bitirildi.

Ardından halaylarla direniş alanında bekleyiş sürdürüldü. □

ONLAR ACI NEDİR BİLMİYORLAR Kİ..

Cumartesi Anneleri Galatasaray Lisesi önünde oturma 22 Eylül günü eylemlerinin 395.sini gerçekleştirdi ve İbrahim Çelik ve oğlu Edip Çelik için buluştuklarını, 18 yıldır akıbetlerini sorduklarını belirttiler.

Cumartesi Annelerinden Feryal Çelik, babası İbrahim Çelik ve kardeşi Edip Çelik'in 18 yıldır kayıp olduğunu belirterek, maskeli ve silahlı 4 kişi tarafından kayıp edildiğini, başvurdukları karakol ve devlet makamlarından "Gidin size Apo yardım etsin" cevabı aldıklarını söyledi. Feryal Çelik konuşmasında "Onlar acı nedir bilmiyorlar ki bizim acılarımızı anlasınlar" dedi.

Daha sonra Cemil Kırbayır'ın ağabeyi Mikail Kırbayır da kısa bir konuşma yaptı ve "İnsanları buldukları yerlerden alıp yok ettiler, adaletsiz bir şekilde, insanları orantısız güçle ellerini kollarını bağlayarak yok ettiler" dedi. Otuz yıl boyunca Cemil Kırbayır'ın bulunması için mücadele ettiklerini, savcıya giderek ağabeyinin bulunması için görüşüğünü hatırlatan Kırbayır "Savcı bana bir kemik bul ben de iddianame hazırlayayım dedi. Be hey haşmetli, ben de o kemiği sizden istiyorum, ben senden bunu istiyorum" diyerek sitem etti.

Gazi Ayaklanmasında kaybedilen Hasan Ocak'ın ağabeyi Ali Ocak "Biz burada adalet ararken onlar yeni savaş politikaları sürdürüyorlar" dedi.

Kısa konuşmalardan sonra basın açıklamasını Cumartesi Annelerinden Başak Can, 18 yıl önce Batman'da kaybedilen İbrahim Çelik ve oğlu Edip Çelik için buluştuklarını hatırlattı. Can, 50 yaşındaki İbrahim Çelik'in 10 Temmuz 1994 gecesini Batman Soğuksu Mezrası'ndaki evinden, maskeli ve silahlı 4 kişi tarafından yer göstermek bahanesiyle alındığını söyledi. 19 yaşındaki oğlu Edip Çelik'in de babasını yalnız bırakmamak için peşlerinden gittiğini belirten Can, Merese Çelik'in tüm başvurularına rağmen eşinden ve oğlundan bir daha haber alamadığını, karakol ve cezaevlerinde aradığını İbrahim Çelik ve oğlu Edip'in bulunması için yardım istedikleri karakoldan "Gidin size Apo yardım etsin" cevabı aldıklarını söyledi ve dönemin hükümet ve sorumlularının yargılanmaları gerektiğini belirtti.

Gelecek haftaya yine Galatasaray Lisesi önünde olacaklarını hatırlatılarak eylem sona erdi. □

HAKLARIMIZI ALMADAN SUSMAYACAĞIZ!

9 Şubat 2011 günü patronları Aynur ve Süreyya Bektaş tarafından hiçbir gerekçe gösterilmeksizin işten atılan Hey Tekstil işçileri tam 238 gündür eylemlerini fabrika önünde sürdürüyorlar.

Seslerini duyurmak için yaptıkları bir çok eyleme rağmen hükümetin ve ilgili kişilerin seslerini duymazdan, kendilerini görmezden gelmeye çalıştığını belirten işçiler eylemlerini sürdürüyorlar.

Hey Tekstil işçileri 22 Eylül Cumartesi günü Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasına Kiğili işçisi Didem Sorhun da destek verdi.

İşçiler adına açıklamayı okuyan Zeki Gördeğin 238 gündür sürdürdükleri eylemlerini iktidarın da görmezden geldiğini, bu nedenle de Bektaşlar gibi iktidarı da her yerde teşhir etmeye devam edeceklerini dile getirdi.

Bağcılar Güneşli'deki fabrika önünde kurdukları çadırlarında Sinan Çalışkan, Sezgin Kahraman ve Ali Sami Uzuner'in saldırısına maruz kaldıklarını ve kendisi ile birlikte arkadaşı Vural Küçükkoğlu'nun darp edildiğini, bu saldırının amacının işçilere gözdağı vererek fabrika önünde eylemlerini bitirmelerini sağlamak olduğunu gayet iyi bildiklerini belirten Gördeğin "Şunu bilmelidirler ki, bizler gasp edilen haklarımızı alana kadar yılmayacağız, kazanana kadar direnişimizi sürdüreceğiz. Biz işçiyiz, köle değiliz. Gasp ettiğin haklarımızı ihbar ve kıdem tazminatlarımızı, üç buçuk aylık maaşlarımızı almadan susmayacağız!" dedi.

Hey Tekstil işçileri her hafta Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda basın açıklaması yapmaya ve Cumartesi günleri saat 19.00'da Taksim Meydanı'nda Galatasaray Meydanı'na yürümeye devam edeceklerini belirterek, emekten yana olanların desteğini beklediklerini belirtti. □

BİR İŞÇİNİN GÜNLÜĞÜ..

Servisle işe giderken karşılaştığınız sorunlar nelerdir?

İş saatinden bir buçuk saat önce servise biniliyor. Toplam gelişi gidışı yolu süresi üç saat. Yani her iş günü üç saatimiz yolda geçiyor. Günde on iki saat çalışma süresine bu eklenince bir günde toplam on beş saat iş süresi yaşıyoruz. Servis aracında asılı olan levhadaki yazılanla işçinin gözüne sokuluyor; "Servis beklemez, beklenir!"

Bu levhayla işveren işçilere mesajını veriyor; işverenin işçiye ihtiyacı yok, işçilerin işe ihtiyacı var demek istiyorlar.

İşyerindeki güvenlik unsurları nedir, nasıl bir denetim sağlanıyor?

İşyerindeki güvenlik iç güvenlik ve dış güvenlik olmak üzere ikiye ayrılıyor. Fabrikanın dışını denetleyen dış güvenlik, servisler fabrika kapısına vardığında işçilerin üzerini tek tek arayarak içeri alıyor. İşçiler çalışma süreleri bitince yine üstleri aynı şekilde aranarak dışarı bırakılırlar. Bu uygulama her vardiyanın işe başlama ve bırakma saatlerinde rutin olarak uygulanır.

Fabrika içinde de başka bir denetim söz konusudur. Örneğin bir işçi fabrikanın diğer bölümüne geçebilmek için vardiya amirinden izin belgesi alır.

Bu belgenin içeriği nedir?

İzin belgesinin içeriğini şöyle sıralayabiliriz. İzin belgesini taşıyan işçinin adı soyadı, gittiği birime ne için gittiği, yapılacak işin ne olduğu, bu işin muhtemel süresi gibi detaylı bilgiler diyebiliriz. Ayrıca bu belgede yazılanlara uyulup uyulmadığı gibi bir denetim de söz konusudur.

İç güvenlik nasıl işliyor acaba, güvenlik içeride neler yapıyor?

İç güvenlik de kendi içinde ikiye ayrılıyor aslında. Bunlar resmi giysili denetimciler, diğeri ise sivil denetimciler. Resmi giysililer çalışma koşullarına uymayan işçileri tespit ederek tutanak tutar. Diğerleri de bu işe paralel çalışır.

Peki işçiler yemek ya da tuvalet ihtiyacını gidermek için nasıl bir durumla karşılaşılıyorlar?

İşçi yemeğe ya da tuvalete gitmek için önce makineyi uygun duruma getirir ve yanındaki makinede çalışan işçiye teslim eder. İşçi ihtiyacını giderirken de makine çalışmaya devam eder. Bu duruma aykırı bir davranış tespit edildiğinde vardiya amiri tarafından tutanak tutulur. Duruma göre bir ya da iki günlük ücret kesilir.

İşçilerin sağlık sorunlarıyla ilgili karşılaştıkları sorunlar nelerdir?

Gece vardiyasında çalışan işçiler hafta sonu tatillerini hafta içi kullanırlar. Sabah işten çıkan işçi eğer hasta ise önce fabrika doktoruna muayene olur. Eğer hastalığı ilerlemiş ise fabrika doktoru işçiye hastaneye sevk eder. Ancak vizi-

te kağıdı verilmez.

Vizite kağıdının verilmemesinin sebebi nedir, vizite kağıdı almadan hastaneye giden işçi nasıl bir sorunla karşılaşır?

Vizite kağıdı almadan hastaneye gidildiğinde işçinin muayenesi yapılır, ancak iş göremez raporu alamaz. Zaten işçiye vizite kağıdının verilmemesi nedeni de budur, işçinin rapor almasını önlemek.

Fabrika doktoruna görünmeden hastaneye giderse?

Vizite kağıdı talebi reddedilir ve fabrika yasalara uymadığı için duruma göre bir ya da iki günlük ücreti kesilir.

İş kazası ya da çalışma zamanında doktora gitmek isteyen işçiye ne olur?

Eğer iş kazası geçirmişse ya da sağlık durumu acilse fabrika doktorunun bilgisi olmadan da vizite kağıdı verilir. Ancak bu gece vardiyası içi geçerlidir.

Fabrikada yemek saatleri dinlenme saatleri uygulaması nasıl olmaktadır?

Yemek zamanı saat 12.00'da başlar ve 13.30'da sona erer. Her işçi 10 dakikada yemeğini yemek zorundadır. Bu 10 dakikanın ardından makinesinin başına geçer ve diğer makinedeki işi devralır, makinenin sorumlusu olan işçi yemeğe gider.

İşçilerin birbirleriyle olan ilişkisi ve iş ortamındaki genel durum nasıldır?

Fabrikada iki işçinin birbiriyle konuşması yasak. Böyle bir konuşma grup kurma olarak değerlendirilip vardiya amiri tarafından sorguya çekilir. Vardiya amirine tatmin edici cevap verilmese ilkinde uyarı cezası, ikincide ise yevmiye kesme cezası uygulanır. Birbiriyle konuşma yasağına uymayan işçiler tazminatsız işten de atılabilir.

Fabrikadaki bu yasaklamalar uyarı levhalarına yazılı olarak fabrikanın çeşitli yerlerine asılıdır. Bu levhalara ilaveten, işçilere korku vermek amacıyla, bu yasaklara uymayarak istenilen işçilerin isim listesi de tabelalara yazılıdır.

Fabrikada işçilerin yıllık izinleri nasıl gerçekleştirilmektedir?

Çalışmakta olduğumuz NAK-SAN grubuna bağlı fabrikada bir işçinin yıllık izni azami iki haftadır. Ancak işçiler bu iznin bir haftasını kullanabilirler. Diğer haftanın ücreti ödenerek işçinin izin yapmasına müsaade edilmez. İzin kullanma zamanı tamamen işverenin keyfiyetiyle gerçekleşir.

Sendikal faaliyetler?

İşyerinde haklarımızı savunmak üzere faaliyet gösteren bir sendikal oluşum yoktur. Bu anlamda yapılmak istenen çalışma işveren tarafından engellendi. Bu engellenmenin nedenini aslında ücretlerimizi alırken uygulanan yöntemle bakarak görebiliriz. İşçi aylık ücretinin yasal

asgari ücret kadar tutarını bankadan çekerken, geri kalan ücretini elden alır. Sendikal faaliyette bulunan çalışanlara patron asgari ücret üstünü ödemedi ve işçilere bu ücreti sendikalardan almaları söylendi. Böyle bir kesintiden sonra sendikal faaliyet kalmadı. Zaten yeni çıkan yasalarla fabrikada sendikal çalışma neredeyse yasaklanmış durumda.

İşten atılan ya da emeklilik talebinde bulunan işçilerin kıdem tazminatı uygulaması nasıl oluyor?

Bunu anlatmak için iş akdini anlatmakla başlayayım. İlk işe girerken iş akdini işçilere okumadan imzalatırlar. İş akdi altı ayda bir yenilenir. İşveren işçiyi istediği bölümde çalıştırma hakkına sahiptir. Eğer işçi değişik bölümde çalışmak istemezse işten tazminatsız atılabilir.

Bunca yıldır çalışıyorum tazminat olarak istenilen bir işçi duymadım. Sınıf bilincine varan bir işçi ya da bu köleliği kabul etmeyen kişi hemen işten çıkarılmaya zorlanır. Fabrika amirinin çeşitli ayak oyunları ile kıdem tazminatı ödenmeden işten atılır.

İşyerinizde daha başka ne gibi değişik uygulama söz konusudur?

İşyerimize Cuma günleri hoca gelir ve biraz verir, dini telkinlerde bulunur. Cuma günü işe başlayan vardiya yemekhanede toplanır, vaaz bitene kadar sabah vardiyası işine devam eder. Vaazı dinleyen grup işbaşı yapar ve ardından sabah vardiyası yemekhaneye gelip vaazı dinler. Hoca işyerinin ücretli elemanıdır. Yemekhanede hafta tatillerinde de dini sohbet için organizasyon vardır. Gece vardiyası için durum daha da vahimdir. Bu dini toplantılara gitmeyen işçilerin isimleri de tespit edilerek keyfi uygulamalara tabii tutulur.

Bunların dışında işyerinin desteklediği kuran kursu ve talebe yurdu var. Kuran kursuna Ramazan ayında iftar için çağrılan işçilere isimleri yazılı birer boş zarf verildi ve yardım toplandı.

İş arkadaşlarınızla nasıl ilişki geliştiriyorsunuz?

Ben arkadaşları fırsatım oldukça sürekli gittiğim Ayışığı Sanat Merkezi'ne davet ediyorum. güvendiğim arkadaşları Genç Emekçiler Birliği'ne götürüyorum.

Bu çalışmalar ağır aksak yürüyor ama ben işçilerin bilinçleneceğine ve dünyayı kölelikten, sefaletten ve kapitalist sömürden kurtaracağına inanıyorum...

Vermiş olduğunuz bu değerli bilgiler ve röportajımıza katıldığınız için dergimiz Mücadele Birliği ve okurlarımız adına teşekkür ederiz.

Ben teşekkür ederim ve çalışmalarımızda başarılar dilerim. □

"TÜM HALKIMIZI FESTIVALE RENK KATMAYA DAVET EDİYORUM"

Özlemle beklenen Geleneksel Sarıgazi Halk Festivali'nin 7.si 12 Eylül günü başlıyor. Sarıgazi'nin emekçi mahallelerinden olan Kemal Türkler'de gerçekleştirilecek etkinlikte ilk olarak sinevizyon gösterimi olacak daha sonra tulum dinletisi ve konuşmalar gerçekleştirilecek. 7. Geleneksel Sarıgazi Halk Festivali Tertip Komitesinden Sarıgazi Mücadele Birliği Platformu Temsilcisi Sami Tunca ile yapılan röportajı yayımlıyoruz.

Bu yıl festivalin 7.si düzenleniyor. Bu festivalin asıl amacı nedir?

Festivalimiz aslında devrimci hareketlerin organize ettiği 7. festival. Daha önce de bu festival halk tarafından organize ediliyordu. 2004-2005 yıllarında ise festival, gerici belediye tarafından yapılmak istenmiş, ancak halkın da desteğiyle dağıtılmıştı. Ve festival, 2006 yılından beri, halkla birlikte örgütlenen bir festival haline geldi. Bu festivalin asıl amaçlarından biri, burjuva kültüre karşı devrimci kültürü örebilmek, bir de artık irade savaşı haline gelmiş. Halk bu festivale çok önem veriyor.

Peki bu yıl ne ön plana çıkacak?

Bu yıl festivalimizde, son dönemde yaşanan emperyalist savaş ön planda. Aynı za-

manda hak gaspları, eğitim, inanç üzerindeki saldırılar kadına yönelik şiddet, yıkımlar ön plana çıkacak

Son hazırlıklarımız nasıl gidiyor

Festivalin hazırlıkları belli anlamda tamamlandı. Eksiklerimiz mutlaka var ve olacaktır da. Ama halkın şu an bize karşı tepkileri olumlu. İnsanlar derneklerimize gelip festivali, sanatçıları soruyor. Hatta son günlerde özellikle insanlar bizlere "nasıl yardım edebiliriz" diyerek geliyor. Biz şimdiden bunun meyvelerini almaya başladık, umarım daha da iyi olacak.

Festival programından bahsedebilir misiniz?

Festivalimiz normalde her yıl 2 ya da 3 gün sürüyordu. Ama bu yıl Sarıgazi çevresine de yaygınlaştırmaya çalıştık. İlk etkinliğimiz 9 Eylül'de Yenidoğan'da olacaktı, ama belirli nedenlerden dolayı iptal etmek zorunda kaldık. Şimdi Kemal Türkler Mahallesi'nde bir etkinliğimiz gerçekleşecek bugün. Yarın Samandıra Akpınar Mahallesi'nde olacağız, orada yıkımlara ve kentsel dönüşümüne değineceğiz; sanatçılarımız ve sinevizyonumuz olacak tabii, bir de bu konu üzerine panelimiz.

Daha sonraki günü kadın arkadaşlarımız örgütlediler. O gün yani 14 Eylül günü dolu dolu. Öğle üzeri resim sergisiyle start olacak. Daha sonra tiyatro ve yürüyüş olacak, yürüyüşten sonra da bir panel. "Kürtaj, Savaş Ve Kadın Emegine Dönük Saldırımlar" başlıklı panele aydın ve yazarlarımız katılacak. 15 Eylül günü "Ortadoğu'da Siyasal Durum Ve Savaş" başlıklı panelle başlayacak, tiyatro ile devam edecek. Akşam ise müzik dinletimiz, semah gösterimi, dengbejler sahnede olacaklar. 16 Eylül günü ise gün Alevilerin Devletle Olan Sorunları başlıklı panelle başlayacak ve halk oyunları tulum dinletisi ve sanatçılarımız yer alacak. Müzik grubumuz Emeğe Ezgi de bugün sahnede olacak ve akşam geç saatlerde programımızı sonlandıracacağız.

Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Ben buradan bir kez daha tüm işçi emekçi halkımızı bu festivale renk katmaya, festivali coşkulandırmaya davet ediyorum. Gelin sanatımızı herkese gösterelim diyorum. □

FİLDİŞİ SARAYLARINI YIKMALIYIZ

Yenibosna'da bulunan Adli Tıp Kurumu'ndan İbrahim Çuhadar'ın cenazesini almak için gidenlere, polislerin sert saldırısı ve gözaltında işkenceyi protesto etmek için 17 Eylül günü Taksim Meydanı Tramvay Duranğı'nda eylem yapıldı. Bir çok devrimci sanatçı ve devrimci kurum eyleme destek verdi. Emeğe Ezgi, Ferhat Tunç, Pınar Aydınlar, Marsis, Grup İsyen Ateşi, Grup Munzur, Tamer Özdemir, Niyazi Koyuncu, Burhan Berker Nurettin Güleç'in de katılıp destek verdiği eylemde "Devrimci Sanat Engellenemez, Baskılar Bizi Yıldırılmaz" pankartı açan kitle, İstiklal Caddesinden Galatasaray Lisesine doğru yürüyüşe geçti.

Yürüyüş esnasında sık sık "Devrimci Sanat Engellenemez", "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "Grup Yorum Halktır, Susturulamaz", "Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Mücadelemiz", "İbrahim Çuhadar Ölümsüzdür" sloganları atıldı.

Galatasaray Lisesi önünde konuşma yapan Grup Yorum elemanı Cihan Keşkek, halkın sanatçıların susturulamayacağını; Grup üyeleri Selma Altın'ın kulak zarının patlatıldığını, Dilan Balcı'nın

çeşitli yerlerinde darp izi ve morluklar oluştuğunu söyledi.

Ferhat Tunç'un konuşmasının ardından, Emeğe Ezgi adına konuşma yapan Sinan Koçum da "Sanata ve sanatçıya karşı yapılan saldırılara birlikte mücadele edilerek karşı konulabileceğini belirterek Devrimci sanatçıların hitap ettiği işçilerle, öğrencilerle, emekçilerle, yoksul halklarla birlikte hareket edilerek o fildişi saraylarını başlarına yıkmalıyız" dedi.

Basın açıklamasını okuyan Caner Bozkurt, "Halkımız, bir devrimciye sahip çıkmak için Adli Tıp Kurumu önüne gitti. Grup Yorum elemanları da halkımızın devrimci görevinde onların yanında oldu. Polis, devrimcileri susturacağını sanıyorsa yanılıyor. İşkenceler bizi yıldırılmaz" dedi.

Açıklamaların ardından basın açıklamasına katılan tüm sanatçılar, kitleyle birlikte "Çav Bella" marşını söyledi, "Gel ki Şafaklar Tutuşsun" türküsüyle halaya durdu.

Gözaltındaki Grup Yorum elemanları ise çıkarıldıkları mahkemede serbest bırakıldılar ancak ev hapsi kararı verildi. □

SARIGAZI FESTİVALİ'NDEN...

1.Gün:

7 Geleneksel Sarıgazi Halk Festivali'nde 14 Eylül günü "Emekçi Kadınlar" günü idi. Öğle saatlerinde Demokrasi Caddesi girişinde kadın resimleri sergisi açıldı, bildiri-broşürler dağıtıldı, akşam saatlerinde yapılacak olan yürüyüş, tiyatro gösterimi ve panel için çağrılar yapıldı.

Saatler 18.30'da Devinim Tiyatro Grubu, cadde girişinde "Kavga ortak olanı mülk edinmekle başladı" diyerek kadınların tarih öncesi çağlarından başlayan öyküsünü anlattı emekçilere.

Akşam saat 19.00'da Demokrasi Caddesi Üçler Market önünde toplanan kadınlar "Cinsel Ulusal Sınıfsal Sömürüye Karşı Sokağa Eyleme Özgürleşmeye" pankartı açtılar ve gelen THY işçisi kadınları "THY İşçisi Yalnız Değildir" sloganları ile karşıladılar.

Emekçi Kadınlar(EKA), Demokratik Kadın Hareketi (DKH), Sosyalist Kadın Meclisleri (SKM), Yeni Demokrat Kadın (YDK), Akader Kadın Faaliyeti, Özgür Demokratik Kadın Hareketi (ÖDKH) ve Çıra Kültür Sanat Merkezi (Girişimi)'nin örgütlediği yürüyüş sonrasında "Kürtaj, Savaş ve Kadın Emegine Dönük Saldırıları" konulu panele geçildi. Caddenin girişinde yapılan panelin moderatörlüğünü Rojda Şendur yaparken, konuşmacı olarak Av.Sevinç Sarıkaya, BDP İstanbul İl Başkanı Asiye Kolçak, Tıbbi Asistan Ece Yılmaz ve THY işçileri Deniz Eray ve Özlem Altıok katıldı. Rojda Şendur bu seneki festivalin devrimci tutsaklara atfedildiğini ve bunun çok anlamlı olduğunu söyledi.

Sözü "Kürtaj ve Saldırıların Hukuki Boyutu"na değinecek olan Avukat Sevinç Sarıkaya aldı. Kadınlara yönelik saldırıların en yoğun yaşandığı sürecin savaşlar olduğunu söyleyen Sarıkaya, savaşta en çok zarar görenin de kadın olduğuna değindi. İş yasalarının kadınları nasıl olumsuz etkilediğine de değinen Sarıkaya, "Biz kadınlar konuşursak, birileri bizim yerimize konuşamaz ve karar alamaz. Biz kadınlar susmayalım" diyerek bitirdi konuşmasını

"Biz süs bebeği değiliz, işçiyiz" diyen THY işçileri sözü aldı; aldıkları eğitimleri, karşılaştıkları tehlikeleri, yaşadıkları sağlık sorunlarını anlatıp yaşamlarının çok düzensiz olduğunu, uzun çalışma saatleri olduğunu aktardılar. THY işçileri olarak her gün Atatürk Havalimanı Dışhatlar bölümünde olduklarını, her Cumartesi günü de saat 14.00-15.00 arasında Taksim'deki THY Bilet Satış Bürosu önünde eylemde olduklarını söyleyerek destek çağrısı yaptılar.

Ardından sözü BDP İstanbul İl Başkanı Asiye Kolçak aldı. Kolçak önce THY işçilerini selamladı ve "hiçbir hak savaşmadan kazanılmıyor" dedi. Şiddetin ne olduğuna değinerek başladığı konuşmasında ilk önce karşısında oturan ve hiç Türkçe bilmeyen iki Kürt anayı selamladı.

Kadın sağlığı, kürtaj ve sezaryen üzerine söz alan Tıbbi Asistan Ece Yılmaz, normal doğum ve sezaryen üzerinde durdu, bu yasaklamaların en çok işçi, emekçi, yoksul kadınları etkileyeceğini aktardı.

2.Gün:

Sarıgazi Festivali'nde ikinci gününde etkinlikler "Ortadoğu'da Siyasi Durum ve Savaş" konulu panel ile başladı. Demokrasi Caddesi girişinde saat 17.30'da başlayan panelde konuşmacı olarak Temel Demirem ve Ahmet Hacıoğlu katıldılar.

Panelde Temel Demirem tam da marksizmin öngörülerinin artık geçerliliği kalmamıştır denilen günlerde Arap Baharı'nın ve Ortadoğu'daki devrimci gelişmelerin yaşandığını ve bunun Marksist-Leninist görüşleri bir kez daha doğruladığını söyledi.

Ardından Ahmet Hacıoğlu, emperyalistler için Ortadoğu'nun petrol kaynakları nedeniyle çok önemli olduğunu belirterek 1900'lerden beri emperyalistlerin ve bölge ülke yönetimlerinin ekonomik ve siyasi süreçlerine ve politikalarına değindi.

Panelin ardından Tiyatro Simurg "Yaz ki Bahar Olsun" adlı oyununu sergiledi. Tersane işçilerinin yaşamlarından esinlenen ve Nazım'ın şiirlerinden parçaların yer aldığı oyun Sarıgazi halkı tarafından büyük ilgiyle izlendi.

Hava kararınca konserler için Festival alanına geçildi. Erdoğan Emir, Pınar Aydınlar, Simurg Müzik Topluluğu, Rabzan Belagad, Grup İsyan Ateşi, Dengbej ve Semah gösterisi yapılması planlanan festivalde yağmur nedeniyle programlar iptal edildi.

3.Gün:

Etkinlikler saat 16.00'daki "Aleviliğin Devletle Olan Sorunları" başlıklı panelle başladı. Panelde Pir Sultan Abdal Derneği Genel Yönetim Kurulu üyesi Tayfun Budak, Hubyar Sultan Dernek Başkanı Ali Kenanoğlu, TV10 Koordinatörü Şükrü Yıldız yer aldılar.

Panelin ardından Sarıgazi gençliği, tutsak öğrenci arkadaşları için bir yürüyüş yaptı. Saat 18.30'da Üçler Market önünde toplanan öğrenci gençler "Tutuklama Terörüne Son! Tutsak Öğrencilere Özgürlük" pankartı açarak yürüyüşe geçti. Sloganlar atan gençler Demokrasi Caddesi'nden Eski Ankara Yoluna çıkarak burada yolu trafiğe kaparak sloganlarla yürüdü. Parasız, bilimsel anlamda eğitim isteyen gençlerin, pankart açtıkları için, Cihan Kırmızıgül gibi puşi taktıkları için, Barış Kaya gibi ayakkabı benzerliği gibi sebeplerle gözaltına alınarak uzun süreli hükümler verildiği hatırlatılan yürüyüşte, zindanlarda bulunan devrimci öğrencilerin serbest bırakılması gerektiği haykırıldı. Yürüyüş Festival alanında

son buldu.

Yürüyüşün ardından festival alanında Grup Vardiya ve Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi halkoyunu ekibi sahnede yer aldı. Festival için Tekirdağ F Tipi Cezaevi'nden TKEP/L davası tutsaklarının gönderdiği mesajın okunması "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur" sloganları ile devrimci tutsakların selamlanmasına yol açtı. Ardından Cihan Çelik sahne aldığı bastıran yağmur nedeniyle Grup Munzur, Koma Çiya ve Emeğe Ezgi'nin konseri iptal edildi. Festival alanı ve standlar sağanak yağmur altında boşaltıldı. □

EMEĞİN EZGİLERİ SUSMAYACAK

21 Eylül Cuma günü Galatasaray Lisesi önünde toplanan Emeğe Ezgi ve dinleyicileri Taksim Meydanı'na kadar yürüyüş yaptılar. Deniz Gezmiş'in resmi ve "Umudumuz Kavgada, Kavgamız Sanatımızla" pankartı ve "Adım Deniz Devrimciyim" dövizleri taşındı. Yürüyüş başlamadan önce yürüyüşe katılanlar ve çevreden izleyenler tarafından dövizlere "Adım Deniz" yazıldı. Yürüyüş boyunca sık sık "Devrimci Sanat Susturulamaz", "Baskılar Bizizi Yıldırılmaz", "Adım Deniz Devrimciyim", "Emeğin Ezgileri Susmayacak", "Umudumuz Kavgada, Kavgamız Sanatımızla" sloganları atıldı.

Meşalelerle yapılan yürüyüş Taksim Meydanı'nda sona erdi. Burada ilk önce şair Selah Özakın, Denizler için, Deniz'in ağzından yazdığı şiirini seslendirdi. Eyleme Grup Adalılar ve Red Dergisi de destek verdi.

Emeğe Ezgi adına konuşan Ebru Şahin, Adana 10. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından 6 Mayıs 2012 günü katıldıkları Denizleri anma etkinliğinin, yasal yazışmalar yapılmış olmasına rağmen yasadışıymış gibi gösterilerek dava açıldığını söyledi. Şahin hazırlanan iddianamede etkinliğe katılan insanların halay çekmesi ve şarkılar söylemesinin dahi suç olarak gösterildiğini belirtti. Mantık kurallarına dahi uygun olmayan bir iddianamenin hazırlandığını söyleyen Şahin, "Bu davanın amacı, sadece, Denizleşmek isteyen insanları korkutmak, Emeğe Ezgi üyelerini ibret-i alem için cezalandırmak, ve 'Bakın, sizin sonunuz da bunlar gibi olur' diyebilmek olabilir" dedi.

Ebru Şahin konuşmasının devamında "İnsana yakışır bir dünyayı kurmak isteyenleri anlatmak istedik her şeyden önce, İlk sırada elbette ki Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, ve Hüseyin İnan geliyordu. İdamlarının 40. yılında tamamladığımız albüm çalışmamızı onlara ithaf ettik ve albümümüzün ismi 'Adım Deniz' oldu. Bu ismi seçtik, çünkü çevremize baktığımızda idam edilen 3 devrimcinin yerini alan milyonlarca Deniz, Yusuf ve Hüseyin görüyoruz" dedi. Şahin son olarak "Türküleri yapanlar, yasaları yapanlardan daha güçlüdür, İşte yine söylüyoruz: Adımız Yusuf. Adımız Hüseyin. Bizim Adımız Deniz Gezmiş" diyerek konuşmasını sonlandırdı.

Meydanda toplanan kitle ile birlikte Adım Deniz ve Çav Bella marşlarının söylendiği eylem "Adım Deniz Devrimciyim" sloganlarıyla sona erdi. □

Emeğe Ezgi, Denizleri Anma Etkinliği sebebiyle kendilerine açılan davayı yürüyüşle protesto etti, "örgütsel içerikli" şarkılarını yine Taksim Meydanı'nda söyledi.

Emeğe Ezgi'ye Antep'te, 6 Mayıs'ta Denizleri anma etkinliğinde "Adım Deniz" ve "Ellerinde Pankartlar" marşlarını söyledikleri için Adana 10. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından "örgüt propagandası yaptıkları" ve "örgütsel içerikli şarkılar söyledikleri" iddiasıyla dava açıldı.

21 Eylül Cuma

GÜZELTEPE HALK FESTİVALİ

Alevi Yol Derneği'nin 12-14 Eylül tarihleri arasında düzenlediği "Güzeltepe Halk Festivali"ne, biz de Ayışığı Sanat Merkezi olarak katıldık. Festival çalışmalarını süresince mahalledeki evler tek tek gezildi. 3 gün süren festival, bölge halkı için bir ilkti. Mahallenin düğünlerinin yapıldığı Taşocağı denilen geniş alanda ilk defa böyle bir etkinlik için bir araya gelen mahalle halkı, meraklı ve heyecanlıydı. Gündüzleri çocuklar için atölye çalışmaları yapılırken, geceleri de büyüklerin katıldığı etkinlikler sunuldu.

12 Eylül akşamı Sosyal Güvenlik Uzmanı Recep Çöl, "Kıdem Tazminatı" başlıklı bir söyleşi yaptı. Söyleşiye katılan bir emekli "tek bir şey bizi kurtarır mücadele mücadele mücadele" diyerek seyircilerin de coşkun alkışlarını alan bir konuşma yaptı. Söyleşinin arkasından 12 Eylül Belgeseli sunuldu.

13 Eylül akşamı "Kentsel Dönüşüm" konulu panele İnşaat Mühendisler Odası Yönetim Kurulu Üyesi Ayhan Emekli ve Av.Nazan Sakallı Aktaş katıldılar. Panelden sonra Kolo Gağan Köyserlik Belgeseli sunuldu.

14 Eylül akşamı sahneye Ulukent Aleviyol başkanı ve bağlama öğretmeni Malik Yüksekol ve Alevi Yol bağlama kursiyerleri çıktı. Festival Emeğe Ezgi'nin konseriyle tamamlandı. Mahalleden pek çok kişinin konseri, alanın üstündeki tepeden izlediği görüldü. Halaylar çekildi, zılgıtlar atıldı. Özellikle ilerleri yaşlardaki mahallelilerin konser sırasında coşku tavırları dikkat çekti.

Çalışmalarımız sırasında bize kapılarını açan, sofralarını ve sohbetlerini bizlerle paylaşan Güzeltepe halkı festivalle ve özellikle konserle birlikte devrim ve devrimcilere olan yakınlığını bir kez daha gösterme fırsatı buldu.

İzmir Ayışığı Sanat Merkezi

